

„Hálával áldozál az Istennek, és teljesíted a Felségesnek tett fogadalmadat!”

Zsoltárok 50, 14

Kedves Gyerekek!

Hagyományos és mégis különleges újságot adunk most a kezetekbe – egy kis irodalmi antológiát. Az iskolaújság nagy részét a tollforgató versenyre írt művek alkotják.

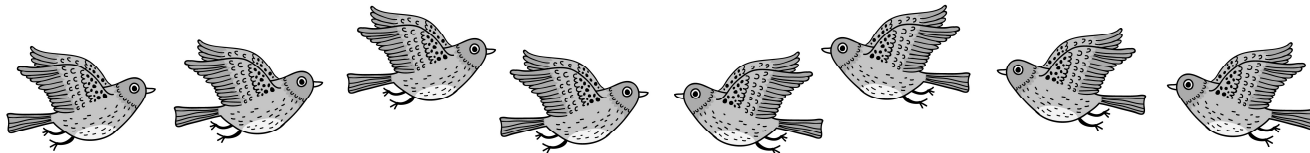
Ezek az alkotások szinte összefoglalják az idei évünket: életünket, érzéseinket, látásunkat, a megértett Igéket. Sokatoktól csak tanulni lehet: egy-egy írás, vers felér egy tanítással, evangélizálással.

Sokat hallottunk a Lélek munkájáról a reggeli áhítatokon, arról, hogy kicsoda Isten, s ha Rá figyeltek, megteremhet bennetek is a Lélek gyümölcse. Ennek birtokában tudtok Istennek tetszően írni, alkotni, énekelni, sportolni, versenyezni – de még a pihenésre, szabadidőre szánt napokat, heteket is Vele eltölteni.

Adjunk hálát az Úrnak mindazért, amit meg tudtunk valósítani ebben az évben. Tegyük továbbra is az Ő kezébe egész életünket, és igyekezzünk a Neki tett fogadalmainkat a nyáron s a jövőben is megtartani.

Áldott szünidőt kívánok nektek sok szeretettel: Márta néni

HÍRADÓ

PROGRAMJAINK, SZOLGÁLATAINK

Január 5-én jöttünk először a téli szünet utáni iskolába.

Január 16-án lezárult az első félév.

Január 17-án továbbtanuló diákjaink megírták a központi felvételi tesztet.

A második félév január 19-én kezdődött.

Január 23-án megkaptuk a félévi értesítőket.

Január 31-én iskolakóstaglato foglalkozást tartottunk a leendő első osztályosok számára.

Februárban farsangoztunk, és ekkor tartottuk az első sulibulit.

Március első hetében volt a tavaszi papírgyűjtés.

Március 12-én – népi hagyományainkat őrizve – Gergelyjárás keretében a 2.a osztályos diákok ellátogattak egy kis műsorral a Csipkebokor óvodába és az iskolai osztályokba.

Március 13-án megemlékeztünk az 1848-as forradalomról, illetve az ezt követő szabadságharcról. Ünnepi műsorral a 4.b osztály tanulói készültek. Ezen a napon volt az osztályfényképezés is.

Március 27-én – hagyományainkhoz híven – iskolánk adott otthont az országos Béres Ferenc Éneklő Versenynek.

Március hónapban zajlott a leendő első osztályosok felvételije.

A tavaszi szünet április 2-től 7-ig tartott.

Április 10-én délelőtt a költészet napjára emlékeztünk.

Április 17-én délután az Éneklő Ifjúság hangversenyén énekkarunk is szerepelt.

Április 19-én családi istentiszteleten voltunk együtt. Ünnepi műsorral a 3.a osztályos tanulók, családjaik valamint énekkaros diákjaink szolgáltak.

Április 22-én a Föld napját ünnepeltük.

Április 25-én családi napot tartottunk: gyerekek-szülők-pedagógusok együtt.

Május hónapban tanulmányi kirándulásokon vettünk részt, illetve erdei iskolában voltunk.

Május 10-én áldozócsütörtöki istentiszteleten voltunk együtt templomunkban.

Május 27-én országos mérés volt a 6. és a 8. évfolyamon.

Május 29-én rendeztük a Julianna-nappal egybekötött gyermeknapi programokat.

Június 2-án a K11 Művészeti és Kulturális Központban tartottuk a Julianna iskola tehetségestjét.

Június 4-én megemlékezést tartottunk a nemzeti összetartozás napja alkalmából. Ünnepi műsorral a 7. osztály tanulói szolgáltak.

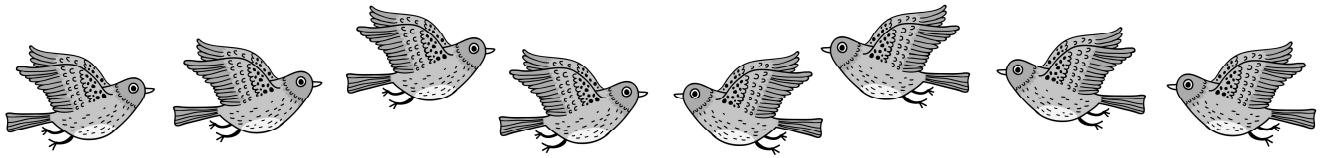
Június 8-án került sor a 7. osztályosok év végi vizsgájára.

Június 9-én a 8. osztályosok vizsgáltak.

Június 15-én, az utolsó tanítási napon tanévzáró csendesnapon lehetünk együtt Tahitótfaluban.

Június 21-én – vasárnap – ballagás, tanévzáró istentisztelet, bizonyítványosztás.

Előzetes

Nyári táboraink:

Gyülekezeti hét: 2014. augusztus 10-15. Sátoraljaújhely
(közös: családoknak, gyermekeknek és felnőtteknek)

Iskolai táborok:

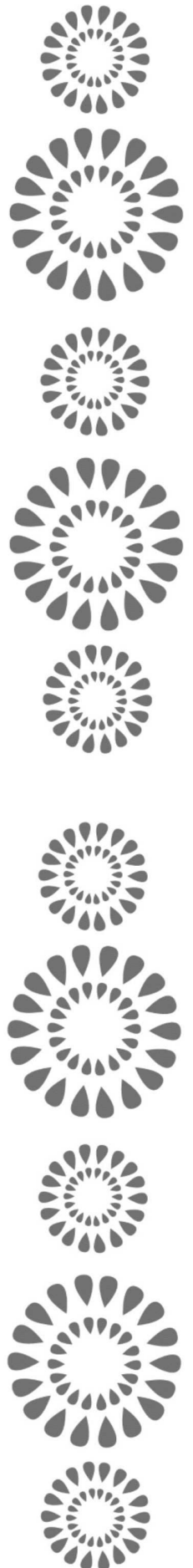
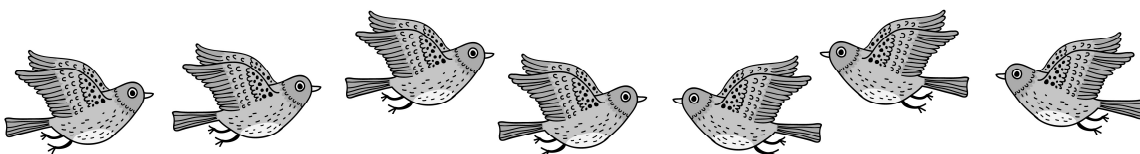
Angol nyelvi napközis tábor	június 16-19. a Julianna iskolában
Pingpong tábor	június 16-19. a Julianna iskolában
Kenutábor	július 1-5. Poroszló
Cimbora tábor:	július 26-augusztus 1. Erdőbénye

A nyári szünetben kéthetente – szerdánként – 9-16 óráig ügyeletet tartunk iskolánkban.

Augusztus 28-án (pénteken) 9-12 óráig iskolakóstolgot foglalkozást tartunk az új első osztályosaink számára.

Tanévnyitó istentisztelet: augusztus 30-án (vasárnap) 10 órakor.

Az első tanítási nap: 2015. szeptember 1. kedd.

TAVASZ VAN! GYÖNYÖRŰ!

Trillázik a kis cinke,
Napsugárt csal a földre.
Virágzik az ibolya,
Sünit ébreszt illata.

Kis madarak csiripelnek,
Köszöntik a tájat.
Az eget nézve kémlelem
Érkezését a gólyának.

Elnyíltott a hóvirág,
Csicsereg sok víg madár.
Csupa szín lett a kertünk.
„Feltámadt a mi életünk”.

A tavaszi szép időben
Az egész világ feléled.
Mosolyognak a tulipánok
A napsugaras, gyöngö szélben.

Biciklit és görkorit
Elővehetjük megint.
Zöld a fű a domb oldalán,
Kapaszkodhat fel a család.

Hó alól előbújt a csengettyűs hóvirág,
Harangja felébreszti jácintot, ibolyát.
Tavas van, gyönyörű: Ébredj te is, gyöngyvirág!
Illatoddal hozd el a tavaszi csodát!

Lupp Adrienn 3.a

A réten virág illata vár,
Versenyt repül lepke s madár.
A friss földet újra s újra
Vakond és giliszta túrja.

Csengeri Gyöngy 3.a

BALATON TAVASSZAL

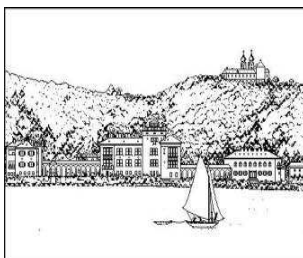
Egyik este nagyon beteg voltam, másnap reggel nem tudtam menni suliba. Egész nap fe-
küdnom kellett az ágyban. Sok ideig csak ropit ehettem.

Két nappal utána anyáék eltervezték, hogy lemennek Balatonra. Úgy volt, hogy nem me-
gyek velük, mert még akkor is rosszul voltam. De végül úgy döntöttünk, hogy menjek,
mert ott jó a levegő.

Amikor leértünk, annyi ibolyát láttunk, hogy az csak na! A fű már nem is zöld volt, hanem
lila. Szedni akartam, de anya azt mondta, hogy akkor szedjük, amikor indulunk, mert el-
hervad. De nemcsak ibolya volt, hanem nárcisz, jácint. Miközben ezt néztem, Dodó odajött,
és ezt mondta: Amikor beköszönt a tavasz, mi is gyönyörködünk a természet ébredésében.
Ezután nem sokkal fogtuk a bicajt, és bicajoztunk egyet. Azonban Virágnak rossz kedve
lett. De miután rögzítettünk egyet és sétáltunk, már jó kedve volt. Erről már nekem is eszem-
be jutott egy nemrég hallott mondat: Mindannyiunknak megvidámítja a szívét a meleg, a
simogató napsütés, a séta, játék, kirándulás a szabadban. És nekem nagyon sokat segített.
Azért, mert egész nap nem fájt a hasam, és jól éreztem magam. Tavasz van! Gyönyörű!
Sokan a legszebb évszaknak tartják. Azóta már biztosan rügyeznek a fák is!

Somogyi Johanna 3.a

TAVASZ NYÍLIK LELKEMBEN

Melegszik az idő,
Ébred a természet.
De az én lelkemben az időjárás
Még mindig bús és komor.

Háborog, mint tenger,
Dörög, mint villám.
Csitítanám – hadd el, csitítanám.
Súgom neki: csitt, ne háborogj!

Mikor meglátlak, nem kell egy szó sem,
Egy árva hang sem.
Hallom lágy, de még is mély hangodat –
S lelkemben kikel a tavasz.

Kinyílt szívemben a boldogság, mint száz virág.
Tavasz van! Gyönyörű!
Lelkem legmélyebb bugyraiban is.

S most lelkem elcsitul,
Most elhalkul – s többé már nem háborog.
Emmer Luca 7.o.

BOLDOGOK, AKIKNEK A SZÍVÜK TISZTA

Egyszer Panna éppen az iskolába sietett, amikor meglátta, hogy Zsuzsinak milyen szép gyűrűje van. Zsuzsi mindenkinek mutogatta az új gyűrűt.

Amikor beértek az iskolába, gyorsan kipakoltak, és elkezdődött az áhítat – akkor Panna éppen Zsuzsi mellé ült. Zsuzsi, megszólította Pankát: Panka, figyelj csak, milyen szép gyűrűm van... - de Panka nem figyelt Zsuzsira, mert próbált az áhítatra figyelni. Zsuzsi újra megpróbálkozott: Panna, ha figyelsz, akkor felpróbálhatod - erre már Panna felfigyelt. Zsuzsi megmutatta a gyűrűt, amely Pannának nagyon megtetszett. (Zsuzsi azt a születésnapjára kapta.) Eltelt az áhítat, jött a matematika, olvasás és környezet óra, végül pedig a testnevelés. Panna arra gondolt, hogy milyen jó lenne megszerezni a gyűrűt. Amikor azután Zsuzsi nem figyelt, akkor elvette tőle. Zsuzsi kereshette azt, mert a gyűrű, bizony Pannánál volt.

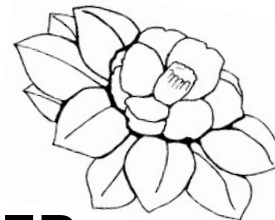
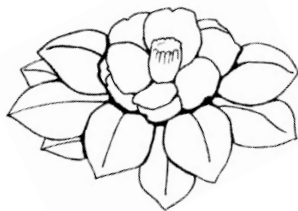
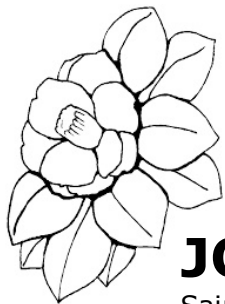
Végül kitudódott, hogy Panna a bűnös. Zsuzsi nem állt szóba Pannával.

Panna már nagyon megbánta, amit tett, arra gondolt, hogy ad neki egy aranygyűrűt.

Ez a terve nem sikerült, helyette azt találta ki, hogy elmennek a Mekibe, ahol azután kibé-
kültek.

Simon Ágnes 3.b

JÓL CSAK A SZÍVÉVEL LÁT AZ EMBER

Saint-Exupéry A kis herceg című regényének talán legismertebb részlete. Ez a mondat akkor hangzik el a műben, amikor a kis herceg és a róka találkoznak, és a róka rábízta a kis hercegre ezt a „nagyon egyszerű titkot”.

Egy napon egy lány a templom előtt állt, és eldobta a rágóját. (Ismét rossz kedve volt, ez többször megesett vele, sokat volt egyedül, sokszor agresszív volt.)

Egy lelkész ezt meglátta, rögtön odament, hogy felvetesse vele, de a lány tovább sétált.

Ám amikor hátrafordult, hogy nevéssen, furcsa dologra lett figyelmes.

A lelkész felvette a rágóját, és miután kidobta, leült egy padra - csukott szemmel, összekulcsolt kézzel.

A lány furán nézte őt, majd odament hozzá, és így szólt:

- Mit csinál? Talán nincs jól?

A lelkész befejezte „tevékenységét”, és ezt mondta:

- Éppen imádkoztam.

A lány furán nézett rá. A lelkész behívta őt a templomba, és elmondta neki, hogy mit jelent az imádság. Mikor a lány megértette, rögtön kérte is a lelkészt, hogy imádkozzon érte is. A lelkész arra biztatta őt, hogy imádkozzanak együtt.

Elmesélte, hogy van itt egy református iskola, a Julianna Református Általános Iskola, ahol mindenki kedves, vicces, aranyos, segítőkész, és persze néha rosszcsont is. A tanárok segítenek, szeretnek, és itt mindenki hívő.

A lánynak felcsillant a szeme, majd ezt kérdezte:

- És hogy fogják meglátni az igazi énemet?

- Leányom, nem az a fontos, amit az ember a szemével lát, hanem az, amit a szívével – válaszolta a lelképásztor mosolyogva.

A lány rögtön el is ment ebbe az iskolába. Mikor az első napja volt ott, még kicsit félt.

De észrevette, milyenek itt az emberek – így hamar be tudott illeszkedni. Azóta is egy mosolygós, aranyos kislány, aki igazán hisz Istenben.

Az összes tini sokszor kelekótya, olyan dolgot tesz, ami nem helyes; amit a felnőtt mond, meg se hallja, sokszor mindenkinek beszél, nem túl kedves – és az emberek ezek alapján ítélik meg őket.

Ha jobban figyelsz rá, megláthatod, hogy a többségük csupa szív, szeretet!

Heuschmidt Liliána 7.o.

A TANÍTÓ TÉVEDÉSE

Egyszer volt, hogy a Julianna iskolába jött egy új tanár. Úgy hívták: Mezei Mariann.

A gyerekek Mari néninek szólították. Hogy gyakoroljon, az 1.a osztályba osztották be. Ott ő volt a szaktanár, és matematikát, éneket és testnevelést tartott.

Egy napon két új kislány jött az osztályba. Az egyiket Rózának, a másikat pedig Laurának hívták. Róza gazdag volt, Laura pedig szegény. Róza szép volt, Laura pedig csúnyácska. Mari néni azt hitte, hogy Róza jó, okos, szorgos, Lauráról semmi jót nem gondolt. Becsöngettek, Mari néni tartotta az első órát, ami matematika volt. Mindenki ott volt, és megkezdődött a tanulás. Bemutakoztak egymásnak. Majdnem mindenki örült, csak Laura érezte rosszul magát, mert vele senki nem törődött. Elkezdték dolgozni.

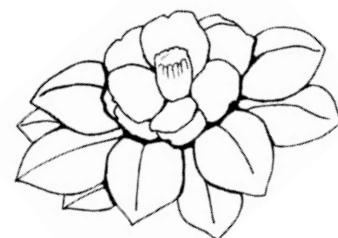
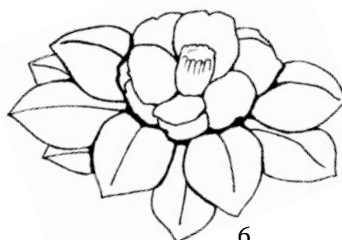
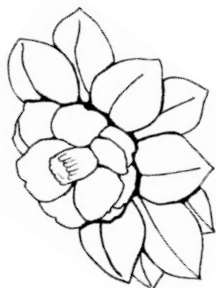
Mari néni megkérdezte, hogy mennyi 1+1? Erre a kérdésre csak Laura tudta a választ.

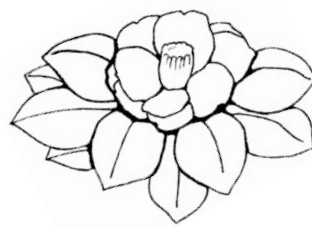
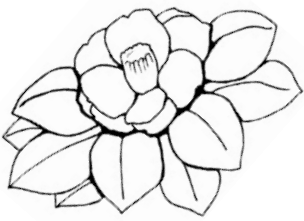
- Mennyi az, Laura? – kérdezte Mari néni izgatottan, vajon mit felel.

- Az eredmény kettő – mondta félénken Laura. Óra után Mari néni elgondolkozott, hogy milyen buta volt, amiért azt hitte, hogy a szebb a jobb.

Rájött, hogy: Jól csak a szívével lát az ember!

Balogh Júlia 3.a

A SZEGÉNY KOLDUSLÁNY

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény ház. Abban lakott egy árva kislány. Úgy hívták, hogy Zsuzsi. Szeretett volna elköltözni egy kastélyba.

Egyszer kihirdettek egy olyan versenyt, hogy a legszebb kolduslány hercegnővé válhat. Vasárnap kihirdették, hogy Zsuzsi nyert, beköltözhetett a kastélyba.

Éjszaka elkezdett félni egyedül az új helyen. Rájött arra, hogy boldogabb volt a régi házban, mert ott nem félt, ott voltak a barátai, szomszédai. Eszébe jutott, hogy: „Jól csak a szívével lát az ember, ami igazán lényeges, a szemnek láthatatlan.”

Dani Viktória 3.a

CSAK A JÓSÁG

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer két szomorú ember, Picike, és Micike. Ők mindig csak dicsekedtek. Picike a ruhájára büszkélkedett, Micike pedig a csillogó ékszereire. Így veszekedtek egész nap.

Egy szép hétfő reggelen mindketten kaptak a nagymamájuktól egy csodálatos könyvet. Este pedig elolvasták. Arról szólt ez a könyv, hogy az állatkák kibékültek a mesében. Másnap kitalálták, hogy elindulnak a bogárkához, a barátjukhoz. A bogárka azt mondta nekik, mikor meglátta a szomorú fejeket:

- Tudom, mi a bajotok! Egész nap csak veszekedtek. Tudjátok meg: Jól csak a szívével lát az ember! Picike és Micike elszégyellte magát, és elhatározták, hogy nem fognak többet veszekedni. Szerdán elhatározták, hogy építenek egy repülőt maguknak, amivel elutaznak nyaralni egyet. Picike színes anyagokból feldíszítette a repülőt, Micike pedig különleges köveket ragasztott rá. Gondolták, hogy építenek két telefont is, hogy ha elveszítenék egymást, fel tudják hívni a másikat. Szombaton a repülővel leszálltak egy ismeretlen helyen, ahol sátrat vertek. Este tüzet raktak, és megegyeztek abban, hogy nem fognak többet veszekedni.

Másnap valami érdekes dolgot vettek észre magukon. Pici egy szép ruhában ébredt, Mici kék köveket talált a sátorban. Még egy furcsaságot láttak egymáson: az arcuk mosolygóssá vált. Gyorsan odaszaladtak a tóhoz, és belenéztek a víz tükrébe, és mosolygósak lettek. Találkoztak egy ismerős báránnyal, aki azt mondta nekik:

-Látom már, hogy jobban néztek ki! Mi történt veletek?- kérdezte.

-Tanultunk valamit a bogárkától! -válaszolták.

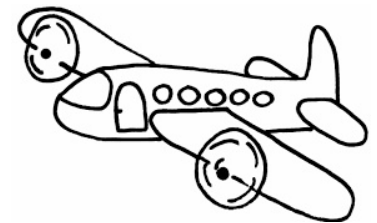
-Nekem is elmondjátok?- kérdezte a báránnyka.

-Igen- felelték.

És elmesélték a történetüket: hogyan lettek mosolygósak.

Itt a vége, fuss el véle.

Filep Maja 1.b

JÓL CSAK A SZÍVÉVEL LÁT AZ EMBER

Mikor én kicsi voltam, azt hittem, hogy az ember a szemével lát. Hallottam valakiről, aki csodákat tesz. Nem tudtam, hogy ki lehet az. Azt hittem, hogy ez egy nagy babonaság. Naponta hatszor, hétszer megszidtak. Anyutól megkérdeztem, hogy ki csinálja ezt, hogy én rossz vagyok.

Anyu ezt mondta: - Kislányom, járj templomba, s megtudod! Elgondolkoztam ezen. Egy vasárnapi napon elszántam magam, hogy elmenjek a templomba. El is indultam.

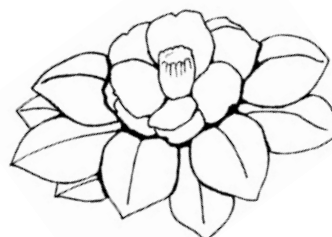
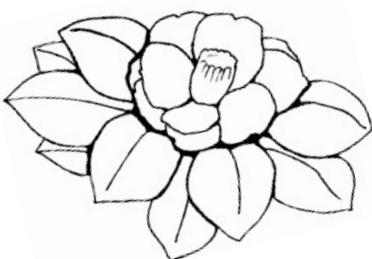
A lelkipásztor felállt a szószékre, s ezt mondta:

- Térjete meg és szeressetek! Bizony mondom néktek, higgyetek, és Jézus Krisztust imádjátok!

Miután ez elhangzott, imádkoztunk és dicséretet mondtunk. Lassan kiment a tömeg, s vége lett.

Pár héttel később újra elmentem a templomba, s erről szólt az Ige: jól csak a szívével lát az ember. Rájöttem, hogy templomba nem is olyan rossz járni. Észrevettem, hogy egyre kedvesebb vagyok mások iránt. S észrevettem, hogy jól csak a szívével lát az ember!

Szabó Lilién, Szolyák Luca, Bécsi Virág, Bartha Zsófia, Németh Katica, Kis-Fodor József 2.b

KÖNYVAJÁNLÓ

a 4.a osztályosoktól

Miért tetszett nekünk **A kis herceg** című regény?

- *vidám, élményekkel teli
- *nagyon jó, tanulságos a történet, jók a szereplők
- *a gyerekek mindig másként látták a világot
- *magunkat is jobban megismerhetjük belőle
- *tényleg megérdemli a hírességét
- *kár, hogy Exupéry már nem él, szerettem volna jobban megismerni, beszélgetni vele
- *megtanultuk belőle, hogy jól csak a szívvel lát az ember, ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan
- *az író olyan jól leírja a történetet
- *érzelmes, kedves, barátságos könyv, az egész nagy élmény volt
- *az is jó, hogy az író ránk hagyta, hogy mi fog történni
- *én úgy képzelem el, hogy a kis herceg élte a mindennapjait, mindig nézte a naplementét, gyönyörködött a csillagokban, mert azt látta benne, amit senki sem
- *másoknak is (mindenkinek) ajánljuk

Kedves Rózsám!

Eddig sokat tudtam meg a Föld nevű bolygóról. Találkoztam egy csomó rózsával. Először minden rózsza ugyanolyannak tűnt, még te is. De amikor megszéledítettem a rókát, akkor téged sokkal különbnek láttalak. Ne félj! Még most is annak látlak!

A róka azt mondta, hogy jól csak a szívvel lát az ember, ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan. Kérlek, jegyezd meg ezt a mondatot, mert ha jól belevéssed a szívedbe, akár még hasznodra is válhat, ha nehéz helyzetekben vagy.

Mindennap gondolok rád! Megigérem! Üdvözlettel: Kisherceg

KÖNYVAJÁNLÓ

Kiera Cass: A párválasztó

Felsős lányoknak

Harmincöt lány. Egy korona. Egy lehetőség, ami az életben csak egyszer adódik. Emlékszel arra az időre, amikor hercegnő akartál lenni? Amikor arról álmadoztál, hogy gyönyörű ruhákban és ékszerekben leszel? Estélyekre jársz és fogadásokat rendezel?

De a legnagyobb álmod egy herceg volt, ugye? Akkor az álmod most valóra válik. Vagy mégsem?

Ez a könyv egy királyságról, egy hercegről és harmincöt lányról szól. Ne gondold azt, hogy ez egy mese. Ez egy halálosan komoly verseny a herceg szívéért. Főleg akkor, ha nem is akarsz versenyezni. Márpedig America Singer nem azért indult a versenyen hogy bájologjon a hercegnek. Akkor miért nevezett? A könyv lapjai között ez is kiderül.

Ahogy az is, milyen mesés /vagy nem mesés egy herceg élete.

Ha nem olvastad, MOST kezdj neki, mert felejthetetlen!

Folytatásai:

- Az elit
- Az igazi
- Párválasztó történetek (kiegészítő kötet)
- Az örökös

Jó olvasást! :)

Sótonyi Eszter 8.o.

Miklya Luzsányi Mónika: Csili

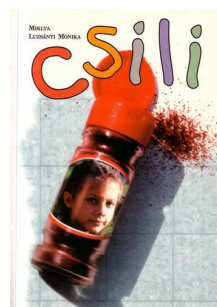
Ez a könyv Csiliről szól, akinek az igazi neve Csilla. Ebben a könyvben sok kicsi történet van – ezek egy-egy eseményt mondanak el Csili életéből. Lehet tanulni belőle, hogy hogyan éljük Istennel a mindennapjainkat. De vajon hogyan lesz a csípős nyelvű Csiliből újra Csilla?

„Tényleg, mostanában mindenki Csillának nevez. Megváltoztam. Eddig Csili egyedül tekergett jobbra-balra. Előreszaladt az úton, majd vissza.

De most már van vezetőm. A legnagyobb és a legbölcsebb Mester. Én most már csak az Ő szavára hallgatok.”

Miklya Luzsányi Mónika könyvéből érezhető, hogy történeteinek anyagát az életből mérte. Ezért tud hatni a mai kiskamaszokra.

Izsák Eliza 5.o.

ISMERJÜK MEG EGYMÁST

BESZÉLGETÉS

Bea néniel

Milyen büfésnek lenni?

Szeretek itt a Julianna iskolában büfés néni lenni.

A gyerekek kedvesek, aranyosak, illemtudóak.

Pár héttel ezelőtt egy kisdia azt mondta: Milyen jó Bea néninek, csak 10 percek kell dolgoznia! De jó is lenne!

Mit dolgozott, mielőtt ide jött?

A férjemmel vezettünk egy kis éttermet.

Tetszik önnek ez a munka?

Igen, tetszik, de sajnós nem szeretek korán kelni.

Jó lenne, ha 9 órakor kezdődne az iskola.

Mi tetszik önnek benne a legjobban?

A gyerekek, tanárok, szülők kedvessége. Ahogy napról napra nyitottak felém és fogadtak el. Nagyon örülök neki, hogy szülők, tanárok térnek be hozzám pár kedves szóra.

Ön szerint hogy viselkednek az iskolában a tanulók?

Az alsósok nagyon édesek, kedvesek, mindig vágnak egy kis simogatásra, ölelésre.

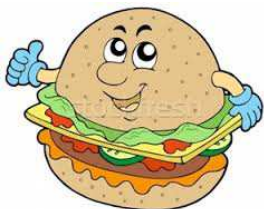
A felsősök csintalanok, csibészek, érzékenyek, kamaszok.

Kisebb-nagyobb problémák mindig, mindenhol vannak. Az élet az már csak ilyen. De úgy látom, a vezetőség és a tanári kar hittel, szeretettel megoldja a problémát.

Miben látja másnak a gyerekeket, a tanárokat, mint amikor "csak" szülőként volt itt?

Szülőként nem ismertem közelebbről a gyerekeket, tanárokat. Sajnos mindig rohan, siet valahová az ember. Most, hogy itt dolgozom, lehetőségem nyílik közelebbről megismerni mindenkit.

Kovács Nóra 5.o.

VÁRNAPLÓ NÁNDORFEHÉRVÁR OSTROMÁRÓL

1456. július 4. – A várban kétségbeesett társaimmal a csatára készülünk.

Hamarosan megkezdődött az ütközet.

1456. július 5. – A törökök ágyúzták a várat.

1456. július 6. – Láttuk, amint több vártorony leomlott.

A biztos halál tudatában, elkeseredetten védekeztünk.

1456. július 7. – A védőkkel tovább küzdöttünk a török túlerő ellen.

1456. július 8. – Sok a sebesült és a halott, de a törököknél még több.

1456. július 9. – A csata még véresebbre fordult.

1456. július 10. – Megsebesültem egy ütközetben, de a gyaur rám támadó törököt leszúrtam.

1456. július 11. – Legjobb bajtársamat elveszítettem.

Egy kopja végzett vele.

1456. július 12. – Már csak Isten segedelmében bízhattunk.

1456. július 13. – A török hadihajók egyre közelebb értek.

1456. július 14. – Hunyadi János a segítségünkre sietett a Duna partján, csekély számú seregével.

1456. július 15. – A könnyű halászbárkák könnyedén elsuhantak a hatalmas török hadihajók között, és sokat felgyújtottak közülük.

1456. július 16. – A török hajók még mindig lángban álltak. A magyar felmentő sereg büszkén vonult be a várba.

1456. július 17. – Mindenki szívében remény gyúlt.

1456. július 18. – A bástyák romokban álltak, és a falak nagy része is leomlott.

1456. július 19. – Újra megindult a gyaur törökök támadása trombitaszóval és dobpergéssel.

1456. július 20. – A törökök betörték a várba, és elsöpörték a védelmet. Óriási közelharc dúlt, a magyar vitézek végső verejtékükig küzdöttek, és visszaszorították az ellenséget.

1456. július 21. – A torony védelmezője, Dugovics Titusz birokra kelt egy törökkel, nem engedte kitűzni a lófarkas zászlaját a bástyára. Belátta, hogy semmiképpen sem bírja legyőzni ellenfelét, így magával rántotta a mélybe.

1456. július 22. – Háromszor kiűztük a törököt a várból, de mindháromszor viszsztatért.

1456. július 23. – Már ünneplésbe kezdtek a törökök, amikor egy végső, kétségbeesett támadással végleg kivetjük ellenfelünket. A ravasz Hunyadi elfoglalta a törökök magára hagyott ágyúit, s azokkal lőtt rájuk. A gögös, elbizakodott Mohamed vágatva menekült vitézeink elől.

Éljen a hős Hunyadi János!

Sziklai Milán 3. b

A HÁROM PRÓBA

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy királyfi. A királyfinak az volt a leghőbb vágya, hogy feleségül vehesse a világ legszebb lányát.

Ezt meghallotta a gonosz boszorkány is. A boszorkány mindenáron meg akart szabadulni a királyfitól, mert ha az apja utód nélkül halna meg, akkor rászáll a hatalom. Mivel a boszorkány tudta, hogy a világ legszebb lányát megszerezni egyet jelent a biztos halállal, ezért felajánlotta segítségét a királyfinak. Elmondta neki a három próbát.

Az első: Át kell egy olyan láthatatlan kötélen mennie, amely egy olyan hasadék felett van, amiben krokodilok úsznak.

A második: Le kell győznie a világ leggyorsabb emberét.

A harmadik: Meg kell harcolnia a hétfejű sárkánnyal.

A királyfi nagyon megörült a bölcs tanácsoknak, s nyomban útnak indult. Ment, ment, mendegélt, míg egy hasadékhoz nem ért. Rögtön tudta, hogy megérkezett az első próbatétel helyszínére. El is kezdte keresni a láthatatlan kötelet. Nem kellett azt sokat keresni, a királyfi rögtön meg is találta. Fogta magát, s átcsimpaszkodott rajta.

No, ezzel megvolnánk – gondolta magában. – Jöhet a következő! – mondta.

Megint ment, mendegélt, míg egy hosszú futópályához nem ért. Ott elkiáltotta magát:

- Állj ki velem, ha mersz!

Az embernek nem kellett ezt kétszer mondani, mint a szélvész futott feléje.

- Mit akarsz itt, ahol a madár se jár? Talán futni akarsz velem? – kérdezte csodálkozva a világ leggyorsabb embere.

- Igen! – hangzott a királyfi válasza. – Kezdhethük? – kérdezte is rögvest.

- Kezdhethük – mondta a másik. – Háromra. Egy, kettő, három, RAJT!

A királyfi teljes erejéből futni kezdett. Csak futottak, futottak és futottak. Ám egyikük sem tudta legyőzni a másikat. Végül a királyfinak nagy nehezen sikerült legyőznie a világ leggyorsabb emberét. Elbúcsúzott tőle, s tovább indult.

Ment, ment, mendegélt, egyszer csak lát egy gyönyörű palotát, de olyan szépet, hogy még a szeme is csak úgy káprázott tőle. Bemegy a várba, hát látja, hogy ott áll előtte a hétfejű sárkány. De akkora, mint egy tízemeletes ház. A sárkány így köszöntötte a királyfit:

- Amikor akkora voltál, mint egy borsó ezredrésze, már akkor tudtam, hogy meg kell küzdenem veled.

- Ölre menjünk, botra vagy kardra? – kérdezte a királyfi.

- Kutya szokott ölre, kondás szokott botra, vitéz pedig kardra!

Hát előrántották a kardjukat. Harcoltak, harcoltak és harcoltak, míg a királyfinak sikerült levágnia a sárkány hat fejét. Ekkor könyörögni kezdett a fenevad:

- Csak ezt az egyetlen fejemet hagyd meg, s tiéd lehet a királynő!

A királyfi elfogadta az ajánlatot, s meghagyta a sárkány utolsó fejét.

Így nyerte el a kitartó királyfi a világ legszebb lányának a kezét.

Egy nappal később már kezdődött a hetedhét országra szóló lakodalom, s éltek, míg meg nem haltak.

Itt a vége, fuss el véle! Aki nem hiszi, járjon utána.

Tőkés Bence 3.b

A HÁROM PRÓBA

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás tengeren is túl, ahol a kurta farkú malac túr, élt egyszer egy öregember. Ennek az öregembernek volt négy nagyocsksa fia.

Egyszer csak megszólal a legidősebb fiú:

- Kedves édesapánk, elmegyünk világot próbálni, hátha ránk talál a szerencse.

Az apjuk nehéz szívvel engedte el őket, de végül beleegyezett.

A négy testvér csak vándorolt, míg egy elágazáshoz nem értek. Ez az elágazás éppen négyfelé ágazott. Így hát megegyeztek, hogy mindenki ledob egy kendőt az útra, s ha visszajönnek, s látják, hogy véres, akkor testvérük segítségére sietnek. Elindultak, s a legkisebb fiú balra ment. Ahogy így mendegélt, meglátott egy kis kunyhót. Gondolta, bekopog, s megnézi, ki van ott. Hát látja, ahogy benéz, egy vén öregasszony nyit ajtót.

- Adjon Isten, édes fiam! – mondta a vénasszony.

- Neked is, öreganyám! – köszönt a legény.

- Hol jársz te, ahol még a madár se jár? – kérdezte az öregasszony.

- Szolgálatot keresek – válaszolt a fiú.

- Akkor éppen jó helyen jársz – mondta az asszony. – Pont szükségem van egy birka-pásztorra. Egy esztendeig szolgálj, aztán kérheted a jutalmadat.

A fiú beelegette.

Egyszer, amikor a juhokat legeltette, elaludt. S mikor felébredt, az állatokat nem látta a réten. Miközben már elkezdett keresgélni, arra jön egy nyúl, s megszólítja a fiút:

- Miért búsulsz, te szegény legény?

- Hogy ne búsulnék én, hisz elvesztek a juhok.

- Egyet se félj, megvannak azok. Ott legelésznek a jobbszélső sarokban.

A fiú megköszönte a jó tanácsot, és a karámba terelgette a nyáját. Pár hónappal később legeltetés közben megint elaludt. S mikor felébredt, az állatokat nem látta a réten. Miközben már elkezdett keresgélni, arra jön egy róka, s megszólítja a fiút:

- Miért búsulsz, te szegény legény?

- Hogy ne búsulnék én, hisz elvesztek a juhok.

- Egyet se félj, megvannak azok. Ott legelésznek a jobbszélső sarokban.

A fiú megköszönte a jó tanácsot, és a karámba terelgette a nyáját.

Úgy az esztendő vége felé a legény megint kiment legeltetni, és ismét elaludt. S mikor felébredt, az állatokat nem látta a réten. Miközben már elkezdett keresgélni, arra jön egy farkas, s megszólítja a fiút:

- Miért búsulsz, te szegény legény?

- Hogy ne búsulnék én, hisz elvesztek a juhok.

- Egyet se félj, megvannak azok. Ott legelésznek a jobbszélső sarokban.

S a farkas még azt is meghagyta, hogy amikor véget ér az esztendő, és választania kell a sok kincs közül, akkor ne a gyémántot, aranyat, ezüsttel díszített szebbnél-szebb ékszereket válassza, hanem a pincében lógó rozsdás kardot. A fiú megköszönte a jó tanácsot, s amikor véget ért az esztendő, meg is fogadta.

Mikor megindult, és elérte az elágazást, hát látja, a kendők véresek. Ahogy ezt látta, megindult, hogy megkeresse testvéreit. Ment, mendegélt, szembe találkozott egy emberrel, s az megszólította őt:

- Hová mész, te fiú?

- Keresem a testvéreim. Nem láttad őket?

- Bizony láttam őket, itt van, nem messze az Óriások-völgye, annak a közepében a vár, a várban a testvéreid.

A fiú megindult, s elérte a várat. Egy óriás nyitott ajtót.

- Hát te meg mit keresel itt, kisember? – kérdezte.

- A fivéreimet keresem – válaszolt a legény.

- Hát, ha azokat keresed, előbb állj ki három próbát! Először is, hozd el nekem a Koponyák-hegyéről a tizenkétfejű sárkány egy fejét! Másodszor, szakíts le egy aranyalmát a Didergő-hegy tetejéről, s hozd el! Harmadjára pedig ölj meg engem, s még hat másik testvérem! Ha ezek közül egyik nem sikerülne, te és a fivéreid jók lesztek vacsorára. Ezen jót nevetett, s becsapta az ajtót. A fiú elindult, s nemsokára elérte a Koponyák-hegyét.

Mikor felért, ott állt előtte a tizenkétfejű sárkány, s megszólította a legényt:

- A halálba jöttél, fiacskám.

S e szavak hallatára a legény előrántotta kardját, és az rögtön kifényesedett, s úgy forgott a levegőben, hogy menten levágta a sárkány tizenkét fejét. Az egyiket felvette, és odavitte az óriásnak, mire ő vérvörös képpel átvette.

Másnap a fiú megint megindult, ezúttal a Didergő-hegyhez, hogy elhozza az aranyalmát. Mikor odaért a hegyhez, hátborzongató hideg, erősen süvítő szél és záporozó hópelyhek csapták meg az orrát. A legény elindult, és miközben többször is legurult a lavinák miatt, végül nagy nehezen felért a hegycsúcsra, s leszakította az aranyalmát.

Miután ezt megtette, elvitte az óriásnak, aki ismét bosszankodó arccal vette át.

A következő nap az óriások elé állt, hogy megküzdjön velük. S amikor a hét óriás megjelent, a fiú ismét kihúzta a kardját, s úgy vágta ketté őket, mintha uborkát darabolna.

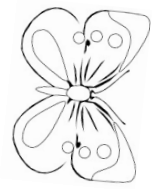
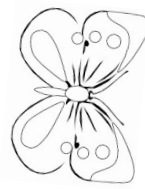
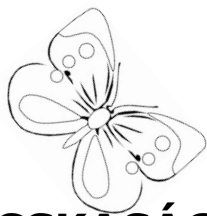
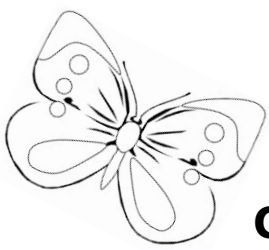
Mikor véget ért a csetepaté, a legény megkereste testvéreit, és elindultak hazafelé.

Mikor megérkeztek mindenről beszámoltak az apjuknak. S ezután boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Sótonyi Bálint 3. b

CSACSKASÁGOK

Viccek:

* Aki utoljára nevet, annak a leglassúbb a felfogása.

* - Kicsi, dühös, négyfalú. Mi az?

- Kis sértett ház.

*Egy őszinte diák

Az iskolában a tanító néni megkérdezi az egyik kislányt:

- Kata, te mit fogsz csinálni, ha olyan nagy leszel, mint én?

- Fogyókúrázom.

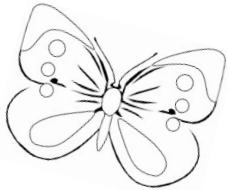
*A rendőrt kérdezi a kislány:

- Apa, az ott egy halászhajó?

- Nem, kislány, az egy jacht.

- És hogy kell írni, j-vel vagy y-nal? És h-val vagy ch-val?

- Jobban megnézve, kislány, az mégiscsak egy halászhajó...

Nyelvtörők

Cirkuszi csibecombsont.

Azt mondták a hatalmasok: akinek a hat alma sok, az már ahhoz hatalmas ok, hogy ne legyen hatalma sok!

Cukrozott csibecombsontba szúrt moszkvics kisbusz luxus slusszkulcs.

Mit lopsz küklpsz? Gipsz klipszet lopsz, küklpsz?

Meggymag! Szelíd meggymag vagy, vagy vad meggymag vagy?

A savas alma a kamasz hasat karbantartja: ha lassan halad, hajtja, ha szalad, marasztalja.

Rózsaszín sündisznócska uzsiz zacskója.

Zabra zebra
zsebre zebra
habra rebbents,
hebrents babra
ugra-bugra, zsupsz a sutra,
pulyka húzta pudva, dudva,
lukba rúgva fúlt a kútba.

Csóri csiga csalán csúcsán cselleng, csalán csúcsát csipegetve leng fent.

Kecském kucorog, macskám mcorog, vizslám viczorog, ürgém ücsörög s vígan vigyorog.

Kicsi kacska kicsi kecsege, csíz csacsog-e, kocsi recseg-e?

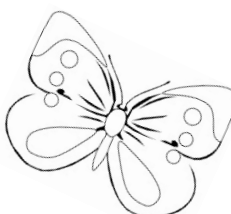
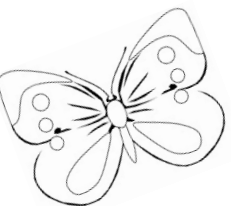
Két kis mókás mókus-munkás makkos-mákos rétest majszol.

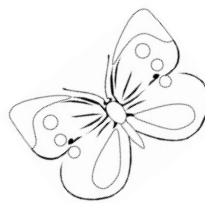
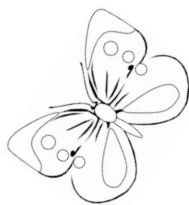
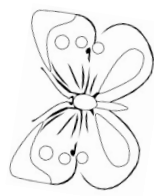
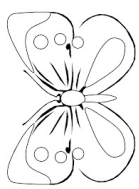
A nagypapa papagája a papa papagájának a papája.

Lali, a lila ló, elalél.

Láttam szőrös hörcsögöt. Éppen szörpöt szöröcsögött. Ha a hörcsög szörpöt szöröcsög, rá-törnek a höröcsög göröcsök.

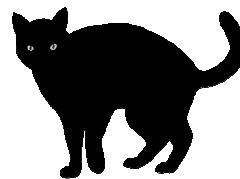
Fekete bikapata kopog a patika pepita kövezetén.

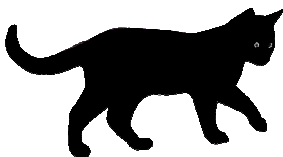
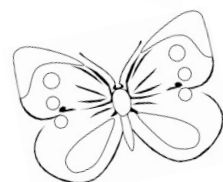
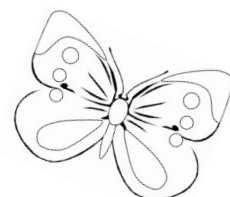
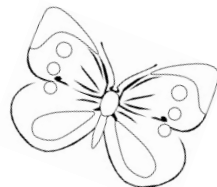
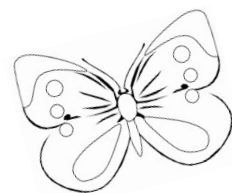
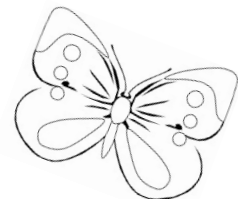

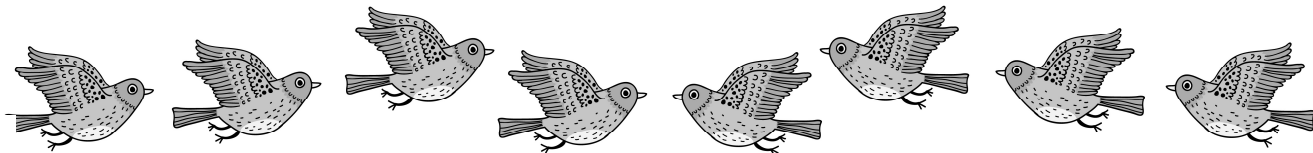
27 DOLOG, AMIT EDDIG NEM TUDTÁL A MACSKÁKRÓL...

Február 27-én van a Macskák világnapja. Ezeket a gondolatokat erre a napra készülve gyűjtöttem össze.

1. A kismacskák azért alszanak sokat, mert a testük csak alvás közben tud növekedési hormonokat termelni.
2. A felnőttek viszont semmilyen különleges hormont nem termelnek alvás közben. Ők azért alszanak, mert megtehetik.
3. Annyira, hogy egy kilencéves macska az addigi életből három évet töltött ébren.
4. A felnőtt macskák csak azért nyávognak, hogy gazdáikkal kommunikáljanak.
5. Minél többet beszél valaki a macskájához, az annál többet fog nyávogni.
6. Képesek nyávogásukkal manipulálni az embereket, például gyereksírást utánozni, csak azért, hogy enni kapjanak.
7. Több, mint húsz izmuk van csak arra, hogy fülüket mozgassák, amit 180 fokban el tudnak forgatni, és amit külön-külön is tudnak mozgatni.
8. Ezzel könnyen le tudnak bukni, hogy hallják a gazdájukat, csak épp nem érdekli őket.
9. A macskák amúgy hallják a delfineket is.
10. Nagy részük laktóz érzékeny, úgyhogy inkább ne adj a macskádnak tejet!
11. A lánymacskák általában jobbmancsosak, a kandúrok balmancsosak. Mármint jobb és bal mancsukat használják inkább.
12. A macskák agya sokkal jobban hasonlít az emberi agyra, mint a kutyák agya.
13. ... és több adat tárolására képes, mint egy iPad.
14. Egy átlagos házi macska gyorsabban fut még Usain Boltnál (olimpiai és világbajnok jamaicai atléta, rövidtávfutó) is.
15. Az orruk mintázata annyira egyedi, mint egy ember ujjlenyomata.
16. Azért dörgölőznek, hogy ezzel is kijelöljék a területüket.
17. Utána pedig azért nyalják magukat, hogy leszedjék magukról a szagunkat.
18. Ha egy macska nem ássa el az ürülékét, azzal azt jelzi, hogy nem fél az embertől, és ez az agresszió jele is lehet... vagy a lustaságé, mert tudja, hogy úgylis eltakarítják utána.
19. Ha egy macska halott egeret vagy madarat visz haza, azzal arra is célozhat, hogy a gazdája rossz vadász, és így mutatja meg neki, hogy mit is kéne csinálnia.
20. A macskák tengervizet is ihatnak, mert a veséjük képes kiválasztani a sót a sós vízből.
21. Viszont nem érzik az édes ízeket, sőt a kakaó és a csoki halálos lehet számukra, mint a kutyák számára. Úgyhogy ne adj a macskádnak csokis muffint!
22. Nem látnak közvetlenül az orruk elé, ezért nem látják az ételt, ami közvetlenül előttük van.
23. Ha a macska a farka végét rezgeti, az azt jelenti, hogy nagyon örül a gazdájának.
24. ...és ha édesen pislogva néz rád, az azt jelenti, hogy nagyon szeret téged.
25. A macskák nagyon szórakoztatóak.
26. ...de leginkább puhák.
27. Úgyhogy azonnal fogadj örökbe egyet... vagy még egyet!

MINT FATÖRZSBŐL GYENGE ÁGA

„... nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngé ága...”
(Radnóti Miklós Nem tudhatom)

Anyával sokat beszélünk szülővárosáról, Brassóróól. Mindig csillogó szemekkel mesélt a magas hegyekről, a városról, a hosszú várfalról, a sok kedves emlékről.

- Tudod mit? Elviszlek téged is! – mondta anyu.

- Éljen, éljen! – kiáltottam boldogan. El is mentünk Brassóba egy kis rokonlátogatásra.

A rokonok nagyon kedvesen fogadtak minket, kezdődhetett a kirándulás.

Első nap megnéztük a Fekete templomot, ami nagyon szép volt. Anya mesélte, hogy a templom egy világörökség, és az 1400-as években épült. Azt is mesélte, hogy minden szobornak története van, miért is nevezték el Fekete templomnak. Másnap felvonóval felmentünk a Poianába, ami 1812 méter magasan volt. Egy idő után azt vettem észre, hogy mintha fájna az orrom. Anyucitól megtudtam, hogy azért van ez, mert nagyon tiszta a levegő és nagyon magasan vagyunk. Minden napra jutott látnivaló. Utolsó nap felsétáltunk a Cenkre, BRASOV felirathoz. A hegy tetejéről látni lehetett az egész várost. Mintha egy meseváros lett volna!

Ekkor anya megszólalt: -, ...nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt kis ország, messzeringó gyerekkorom világa. Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngé ága.”

Ekkor jöttem rá, anyu mennyire szereti a szülővárosát. Azóta én is jobban odafigyelek az én szülővárosomra, Budapestre, mert annyi látnivaló van körülöttem, hogy még nem is láttam mindent. Láttam a Halászbástyát, az Országházat, a Mátyás templomot, a Hősök terét, a szép hídjainkat és még sorolhatnám! De még mindig van látnivaló!

Tiszai Csenge 3.b

ZSENGE FAÁGON

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy bogárcsalád, amely egy nagy platánfa fatörzsének egyik gyenge ágán éledgél. Különleges bogarak voltak, az emberek még nem is tudták, hogy létezik olyan faj, mint az övék. A család öt tagból állt: apa, anya és három fiútestvér: Hümér, Huba és Harold.

Egyikük sem szeretett a faágon élni. Mindig nyavalyogtak. Hümér mindig azt mondta: Jaj, de béna ez a faág, mindig himbálódzik, utálom! Huba folyton így nyafogott: Olyan meleg van ezen a fán! Költözzünk el innen! Harold pedig állandóan panaszkodott: Én sem szeretek itt élni, unalmas és nagyon csúszik ez a faág!

Aztán egyszer felfedezték az emberek a bogárcsaládot, és elhatározták, hogy elviszik őket az állatkertbe, egy múzeumba, hogy bemutassák őket, mint egy új fajt. Levágták a platánnak egy nagyobb ágát, azt, amelyen az ő gyenge águk is volt. Betették őket egy üvegetrebe, kipöckölték az ágat, hogy ne mozogjon, és erős fényel megvilágították őket. Alig telt el egy hét, a bogárfiúk nem bírták tovább. Óriási honvágy tört rájuk. Hümér mindig azt hajtogatta: Ó bárcsak hazamehetnék, olyan jó volt himbálózni a kicsi águnkon! Úgy szerettem otthon! Huba folyton így mormogott: Nem bírom ezt a fényt, az emberek bámuló arcát, haza szeretnék repülni! Soha ne menjünk el otthonról! Harold pedig állandóan azt szajkózta: Otthon nem is volt unalmas, itt be vagyunk zárva, semmit sem tudunk csinálni. Otthon milyen jó volt együtt játszani, szaladgálni, csúszkálni a faágon!

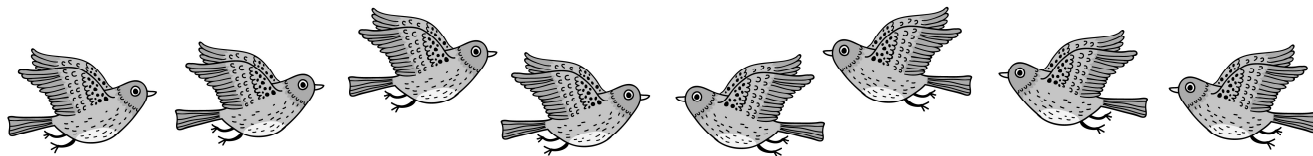
Rájöttek, hogy a régi hely volt az ő hazájuk. A bogárcsaládnak szerencséje volt. Az állatvédek kiharcolták, hogy telepítsék őket vissza a nagy platánra, a hazájukba. Hümér, Huba és Harold soha többet nem panaszkodott! Attól kezdve nagyon szerették a platánt és a zsenge ágat, amin éltek.

Elképzeltem, mit éreznék, ha velem is ez történe, és máshol kellene élnem. Hiszen mennyire szeretem Magyarországot, Budapestet! Örülök, ha néha külföldre utazunk kirándulni, világot látni, de egy idő után mindig hazavágyom!

Mindenütt jó, de legjobb otthon!

Devich Noémi 4.b.

MAGYAR VAGYOK

Magyar vagyok,
Magyarnak születtem,
Magyarul tanít imádkozni
Az édesanyám engem.

Oh, én édes hazám,
Te jó Magyarország,
Ragyogja be földed
Az isteni áldás.

Mint fatörzsből gyenge ága,
Hazám dicső nagy ősei,
Egykor úgy indultak
Védelmére a hazának.

Hamvait őrizd,
Kik a hazáért haltak,
Szabadság Istene,
Vigyázz a magyarra!

Lupp Adrienn 3.a

„MINT FATÖRZSBŐL GYENGE ÁGA...”

Tavaly tavasszal egy ritka, különös élményben volt részem, amely az elszakadásról és egymásra találás öröméről szól.

Egyik nap, amikor anyukámmal mentem haza, a házunkban arra lettünk figyelmesek, hogy egy kislány a lépcsőknél egy fekete-rigó fiókát terelgetett. A kismadár félelmében hangosan csipogott, és nagyokat ugrálva próbált menekülni. Arra gondoltunk, hogy megpróbálunk a fiúnak segíteni, hogy valahogyan az anyjához tereljük a fiókát. Úgy tűnt, hogy tervünk sikerrel jár, de azt utolsó pillanatban a fióka leugrott a nyitott pinceablakon keresztül a pincébe. Az anyja folyamatosan hangos csipogással hívta fiókáját, még a pinceablakból is. Ekkor eszünkbe jutott, hogy segítenünk kell rajta, hiszen egy ekkora fióka nem tud egyedül kijutni a pincéből. Így hát segítséget hívtunk, a kislány nagy fiútestvérét és az anyukáját. Közösen kinyitottuk a pince vasrácsos ajtaját és így bejutottunk a sötét pincébe. Miután körbevilágítottuk a helyiséget, hamar rátaláltunk a fiókára egy sarokba kuporodva. Én megfogtam és a ruhám alá raktam. Utána felvittük a fiókát, majd elengedtük, és azt láttuk, hogy az anyja örömmel ugrál oda hozzá.

Jó volt látni, hogy újból együtt van a madár család: apa, anya és a testvérfiókák. Az jutott eszembe erről a történetről, hogy mi gyerekek ugyanilyen elárvultak lennénk a szüleink, családjuk, a hazánk és legfőképpen Isten nélkül.

Fodor Veronika 4.b.

„MINT FATÖRZSBŐL GYENGE ÁGA..”

Kihajtott a család fája
Először csak vessző-fácska.
Vesszőcskéből magonc lesz,
Messze, éjig növekedsz.

Kis csemete, gallyak, vessző,
Ez a család egyre csak nő!
Rügyezik és illatozik,
Minden ágán bimbó nyílik.

Ragaszkodik fa az ághoz,
Mint az ember családjához.
És ez a fa addig érhet,
ameddig családom élhet.

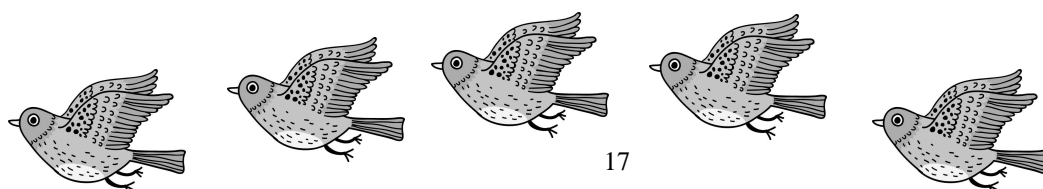
Csorba Véra 4.b.

A HAZA

Mint fatörzsből gyenge ága,
Úgy szeretem a hazámat.
Ahogy az anya megnyugtatja gyermekét,
A haza így mutatja ki szeretetét.

Ó, hazám! Isten ajándékából oly gyönyörű
vagy,
Szeretsz minket, ha esik, vagy ha fagy.
Megmutatod nekünk az élet értelmét
És a természet rejtelmét.

Maczek Fruzsina 4.a

MINT FATÖRZSBŐL GYENGE ÁGA

Jézus egy erős fatörzs. Amikor tanított, kapott örömet és bánatot.

Mégis egy megingathatatlan fatörzs, aki mindent vállalt – vállalta bűneinket és a kereszthalált. Nem menekült el a rómaiak elől, hanem megmentette az emberiséget a bűneiktől.

Én vagyok a fatörzs gyöngye ága. Sokszor én is gyöngye vagyok. Megingok: inkább játszani szeretnék, mint tanulni. Harcolok azért, hogy az a táltum, amit Istentől kaptam, nem teljesen használom fel.

Kérlek, Úr Jézus!

Erősítsd meg gyöngye ágaimat, kérek tőled nagyobb hitet, legyen erős fatörzsem, ne inogjak meg!

De minden zsenge fából évek múlásával erős fa lesz. Kérlek, Uram, add meg ezt nekem!

„Győzhetetlen én köszálom,
Védelmezőm és kővárom,
A keresztfán drága áron
Oltalmamat tőled várom.”

Kovács Zétény 2.b

HAZÁMNAK

Lássuk meg mindenben a legszebbet!

Ó, drága hazám, oly sokan hagynak itt a puccosabb és nyüzsgőbb világért! De hisz, hogy is lehetne téged itthagyni, egyetlen világom?

Lángnyelvek a mezőn. Mily csodásan lobog a fénye! Mező! Veled nőttem fel. Jaj, édes plüssmackóm! Édesanyám mennyiszor húzta át a cernát a füleden! Kedves hintaló a játszótéren! Emlékszem, apával jártam ott kint a nagy háza mellett. Milyen sokat kacagtunk! Iskolám! Bizony kinszenvedés volt hat órán keresztül ülni a székeiden!

Mindezt gyerekként fel sem foghattam, milyen kincs, melyet te, szerelmes hazám nyújtottál énnekem. ...

Hirtelen vége szakadt a varázsnak. A mező kietlen és kopár, kedvenc hintalovam szakadt és rozsdás, iskolámban nem tankönyvek és kréták laknak többé, csak a zordon süvítő szél és a csontváz álldogál ottan.

Apám a hadsereg soraiban tiszteleg, és anyám könnytől ázott szemekre és a göndör, aranyló fürtökre gondol, melyek hintázás közben az arcomba lógtak.

Hölgy, ki rég elfelejtettnek tűnt – csak ül a karosszékekben, és nyikorgatja azt, akár a szellem. Apám elvesztése miatt lett anyámból nem más, mint árny.

Csak te maradtál nekem plüssmackóm és imádott hazám. Meg a poros országút. Miattad csúfítottam el egyetlen szeretett kockás kis ruhámat, mert poros földed vontatta el teherkocsival az apukámat.

....

Odakint lágyan fújja a szél az októberi leveleket. Valaki gyengéden átkarol. Szeretett férjem.

- Ugyan, édesem, miért búslakodsz? Gyere, játssz a gyermekeinkkel, ki tudja, meddig lesz még ilyen gyönyörű idő! Elindultam, bár elmém egy részét még a múltam ködös árnya borította. A múlt mézédese, az elmúlás keserű, akár a pirula.

Az idő szép, a gyermekeim nem sokáig maradnak aprócskák. Igen, a jelen is édes!

Édes a hazám is! Nem hagylak el soha, hisz a vér, a múlt, a könny és a jelen is hozzád köt!

Dózsa Dia 7.o.

KERESSÉTEK ELŐSZÖR ISTENNEK ORSZÁGÁT

Mi az Isten akarata? Mit kíván az emberektől? Tőlem?

Isten akarata segít engem, hogy az Ő akaratát véghezvigyem, és ha megteszem, amit akar tőlem, a kegyelmével megajándékoz engem.

Többször könyörgünk azért, amit kapni szeretnénk, mint azért, hogy olyanokká váljunk, amilyenné kellene. Először a Lélek gyümölcsét kell keresni, kérni. A szeretet, öröm, békeség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás mind a Lélek gyümölcse. Mire megyünk a világi dolgokkal, ha nem teremjük ezeket a gyümölcsöket?

Mindenben az Úr ügyét kell előtérbe helyeznünk. Isten országa bennünk van. Ahhoz, hogy ezt megértsük, átéljük, belülről, Isten országának ablakain keresztül, a szívünkkel kell néznünk a világot, az embereket - mindenben Isten alkotását látva. A szívünkkel, vagyis a szeretettel való látás mutatja meg nekünk életünkben Isten országának ragyogását. Szerető szív kell ahhoz, hogy lelki nyugalmat, boldogságot teremjen a mi életünk. A másokért való önzetlen áldozat, szeretet hirdeti a bennünk élő Isten jóságát, akaratát. Ne keressük hát, hogy hol van az Istennek országa. Az bennünk van. Bizonyítja ezt mindazok élete, akik embertársaikhoz szeretettel tudnak viszonyulni, és az áldás, ami a munkásságuk nyomán marad.

De legfőképpen Jézus élete, az ő szeretete, mely isteni szeretettel árasztotta el a világot.

Lupp Adrienn 3.a

MENNYORSZÁG

Milyen Isten országa?

Amint felmegyek az arany lépcsőn, csodálkozva nézem Isten országát.

Ez itt mind nagyon gyönyörű, szelíd, nyugodt és békés.

Jó lehet, nagyon jó lehet itt lakni, s mindennap az élő Istennek szolgálni!

Sorakozik sok angyal, s ide-oda repked mind, és Istent szolgálja.

Lefelé az aranylépcsőn bússzomorú lettem. Elmenjek végleg?

Anyá biztos vár, el kell mennem.

Öregkoromban visszajövök én, Istenem!

Magyar Lilla 3.a

ŐRIZD ÉS GONDOZD!

„És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.”

A TANULSÁG

Eljött a tavasz. Nóri máris a leveleket, bimbókat és rügyeket tépte. Egyszer meglátta ezt Anita néni. Nagyon nem tetszett neki, ezért hittan óra után ezt mondta a kislánynak: „És vevé az Ur Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.” (1Mózes 2,15)

Nóri megértette, és ezek után nem bántotta a fákat, bokrokat, virágokat.

Magyar Lilla 3.a

NINCS SENKIBEN NAGYOBB SZERETET ANNÁL, MINTHA VALAKI ÉLETÉT ADJA AZ Ő BARÁTAIÉRT.”

(JÁNOS 15,13)

TISZTELET A HŐSÖKNEK

Én nem szeretnék olyan gyerek lenni soha,
Kinek apukáját elviszik a harcba.
Nem szeretnék dicsekedni hőstetteivel,
Boldog attól vagyok, ha játszótérre visz el.

Tudom, hogy voltak apák, akik küzdöttek érte,
S meghaltak, hogy mi együtt mehessünk játszótérre.

S boldog vagyok, hogy ismerem Jézus szeretetét,
Aki életét adta barátaikért.

Egyelőre nem szeretném megérteni,
Milyen másokért s a hazáért meghalni,
S milyen árvájaként maradni egy hősnek,
Kit hőstettéért sokan tisztelhetnek.

Mert még nem tudnék csak sírni, sírni, sírni,
s apám hőstettéért magamat sajnálni.

„Tudom, hogy az Úr minden győztesnek ad,
Aki Jézussal járt, s Benne hitt,
Aranyból koronát s fehér égi ruhát,
S hárfa húrjait pengetetik.

Tudom, ott minden kész, igen, ott minden kész,
Minden győztesnek jár örökrész.

Boldog, véghetetlen öröm vár odafenn” -
Jézusért a hősök s én is elnyerhetem.

Csengeri Gyöngy 3.a

A BARÁT

A barát hű és megértő.
A barát kedves, kitartó.
A barát csendes hallgató.
A szíve tiszta becsülettől.
Mert „nincs senkiben nagyobb
szeretet annál, mintha valaki életét
adja az ő barátaikért”.

Bóni Mira 4.a

AZ IGAZ BARÁT

Egyszer az iskolában kitört a tűz. Mindenki szaladt lefelé, de páran a tűzben maradtak. Pista nem tudta, hogy ő vagy a barátai.....?

Ekkor eszébe jutott egy Ige: Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja a barátaiért.

Pista megmentette Józsit, Bélát, Marist és Elemért, de őt már senki nem segítette, ezért elhunyt. Nagy hős lett.

Pataki Sebestyén 4.a

ÖNZETLENSÉG

Egy megtörtént és elgondolkasztó történet jutott az eszembe.

Meleg, nyári napon egy kislány örömmel lubickolt a tengerben, de az öröme rosszra fordult, mert hirtelen fuldokolni kezdett. Ijedtében még kiáltani sem tudott, és úgy tűnt, hogy senki sem vette észre őt. De hirtelen egy erős, számára idegen férfi ugrott be a vízbe, és hősisen kimentette őt. Úgy tűnt, hogy minden rendben, de a férfi a szívéhez kapott, és szívgörcsben meghalt. A kislány meg sem tudta köszönni, hogy megmentette, és hogy feláldozta magát érte.

Az Úr Jézus mondta, hogy: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.” Visszagondoltam az életemre, én mennyire tudok önzetlen lenni, nem a magam hasznát nézni, hanem a másikat. Ez először a hétköznapi dolgokban kell, hogy megnyilvánuljon.

Szeretném, ha mindig így lenne.

Herkely Tamás 4.b.

A HÁROM JÓBARÁT

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kutya, egy macska és egy egér. Ők hárman nagyon jó barátok voltak. Egyszer így szólt az egér a kutyához:

– Te kutya, már nagyon régen nem voltunk kirándulni, menjünk el jövő héten a Nagysziklához sátrazni! A kutya erre azt mondta:

– Ha a cicusnak jó, akkor nem bánom, menjünk.

A kutya felment, bekopogott: kop, kop, kop.

– Ki az? – kérdezte a cicus.

– Én vagyok, a kutyas.

– Jó, akkor bejöhetsz. A kutya belépett, köszönt a cicuskának:

• Szia, cicus! Azért jöttem, hogy megkérdezzem tőled, eljössz-e velünk jövő héten kirándulni a Nagysziklához? Ott is aludnánk.

– Hát, nézzük csak, jó, az nekem tökéletes – mondta a macsek.

– Nagyon jó – mondta a kutyas –, akkor jövő héten.

– Szia, cica!

– Viszlát, kutya – mondta a cica, azzal elkezdte írni a listát a kirándulásra.

Gyorsan elszállt az idő.

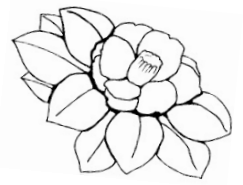
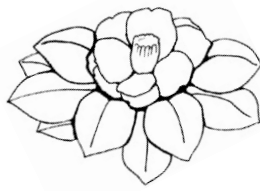
– Nini, ma van a kirándulás – döbbsent rá a kutyas, és elkezdett pakolni, főzni, legvégül felébresztette a többieket. Gyorsan megreggeliztek és elindultak. Beültek a kocsiba, és elmentek a szikla aljáig. Ott találtak egy lépcsőt, és felmentek rajta a szikla tetejére.

De ott az egér megcsúszott és leesett. A cicus elkapta a farkát, ám megbillent és leesett. A kutyas utánuk ugrott, elkapta őket, és közben egy ágba kapaszkodott. Az ág nem volt elég erős, ahhoz, hogy mindhármukat elbírja. Recsegett, ropogott a kutya mancsa alatt. Gyorsan feldobta a barátait a sziklára, és kétségbeesett tekintettel nézett barátaira és halkán nyüszített. Az ág nem bírta tovább, letört. A kutyas hadonászott a szikla felé, de nem érte el.

A barátai gyászünnepeket tartottak számára, majd eltemették. Ezt vésték a sírkőre: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért”.

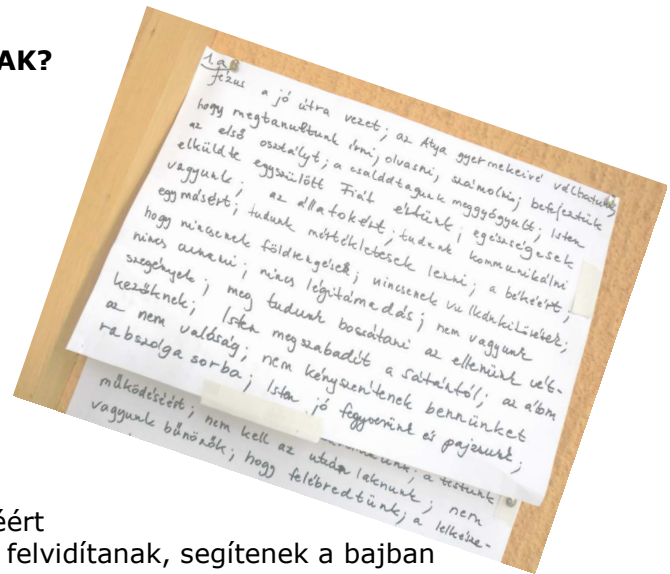
Balogh Júlia 3.a.

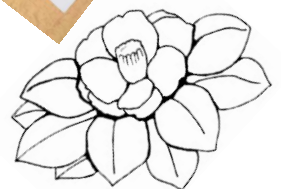
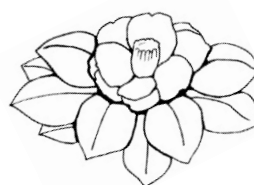
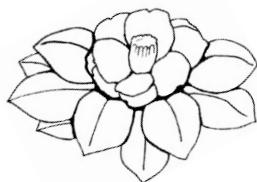
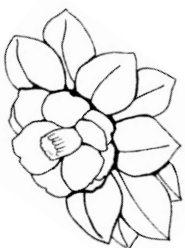
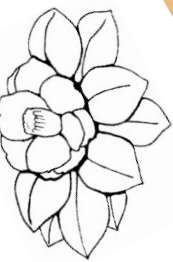

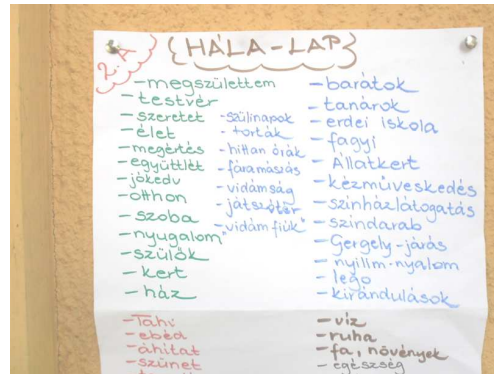
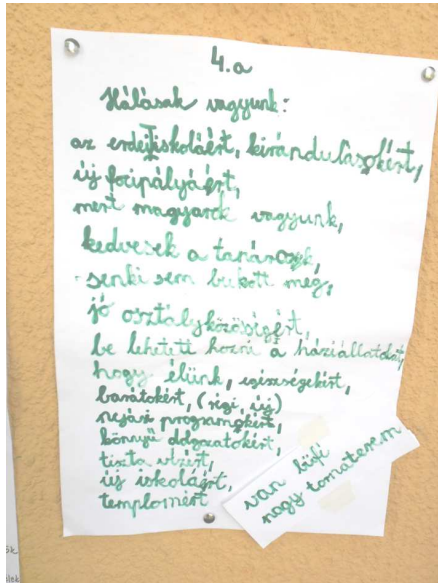
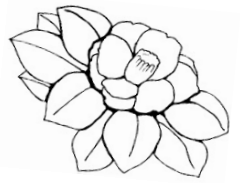
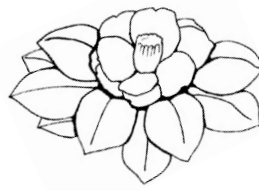
HÁLAFAL az iskolában és Tahiban, a csendesnapon

MIÉRT VAGYUNK HÁLÁSOK?

- Isten mindennapi üzenetéért
- a barátokért, akik mindig felvidítanak, segítenek a bajban
- kibékültünk az osztálytársammal
- továbbjutottunk a tollforgató versenyen
- mert Isten megteremtett
- segített mesét írni
- mert voltam hegyet mászni
- van kihez forduljak
- mert jó helyem van
- kedvesek a tanárok
- a nagy létszámú osztályunkért, boldogság bemenni közéjük, mindennap felejthetetlen élményeket szerzek
- hálás vagyok, hogy együtt lehetünk
- az új csengőért
- a kistesómért
- a napsütésért
- a debreceni tanulmányi kirándulásért
- családomért
- azért, hogy itt lehet változni jó irányban

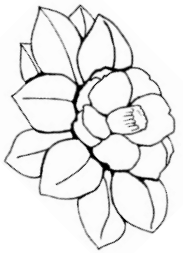

AZ ÁHÍTATOK ÜZENETEIHEZ

A tenger a bűn. Mi úszunk a bűnben. De van megmentő! Jézus benne áll a bárkában. Téged akar kihalászni! Neked csak el kell hinned, hogy Ő az Úr, és meg tud menteni

Szabó Lilien 2. b

A csipkebokornál Mózeshez szólt Isten, és a Tízparancsolatot is neki adta át. Ezzel nagy köteléket szerzett vele. Ezért lehetett Isten barátja.

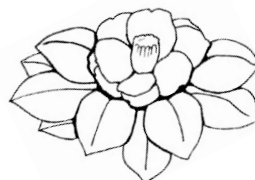
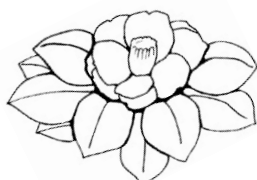
Sziklai Milán 3.b

Isten a kereszttel kötötte össze a földet és a mennyet.

Fábián Roland 3.b

Itt is látjuk, hogy Jézus az agyagozó. Ez a vak ember a korong, és Jézus az agyagozó. Jézus köpése az agyag. Jézus ráteszi a korongra az agyagot. És csodát tesz: egy szépséges korsó lesz belőle, ami Jézus Krisztus arcát tükrözi.

Szabó Lilien 2.b

AZÉRT VAGYUNK A VILÁGON, HOGY VALAHOL OTTHON LEGYÜNK BENNE.

Otthon. Mindenkinek mást jelent ez a szó, de a legtöbb embernek családi légkör, biztonság, pihenés jut az eszébe róla.

Egy kisgyermeknek az otthonról a sok játék, anya, apa jut eszébe. Ahogy nő az ember, egyre többet van távol a szüleitől, az otthonától. Barátokhoz megy, táborokba jár, de a sulis miatt is sokat vagyunk távol. Már középiskolában is járhatunk kollégiumba, de legtöbbször az egyetemi évek alatt költöznek el otthonról.

Még ilyenkor is mindig az lesz az otthonunk, ahol a szüleink vannak. Szerintem az otthonképzünk akkor változik, ha összeházasodunk valakivel. Ha már gyermekeink születnek, a gyermekeink otthona az lesz, ahol élünk, és akkor már az lesz a mi otthonunk is. Bármilyen messze is vagyunk, kell egy biztos pont, ahova mindig visszamehetünk. Hiába vagyunk más országban, a hazánk, az otthonunk mindig Magyarország lesz. Hiába kötünk házasságot valakivel, költözünk össze, egy kis részünk mindig a szüleink házáat tartja majd az otthonunknak.

Mert azért vagyunk a világban, hogy valahol otthont, biztonságot találjunk.

Sótonyi Eszter 8.o.

ÉLMÉNYEINK ERDEI ISKOLA, KIRÁNDULÁS

SZILVÁSVÁRAD

6. osztályos kirándulás

Kedd reggel az iskola előtt találkoztunk. Megérkezett a buszunk, és elindultunk a Szilvássváradtól pár kilométerre lévő Bélapátfalvára. Itt megnéztük az itteni apátságának történetét egy kisfilmen, majd megcsodáltuk belülről a templomot. Ezután a buszunkkal végre megérkeztünk Szilvássváradra, itt lepihentünk, majd finom ebéddel vártak minket. Gyönyörű erdei úton felvasutáztunk a Gloriette tisztáshoz. Négyszáz méter szintkülönbséget megmászva felértünk az Istállóskői ősember barlanghoz. Visszatérve a tisztásra két csapatra váltunk, és a métagályán nagy küzdelmet vívtunk. A szállásra visszafelé túráztunk, és megcsodáltuk a festői szépségű Fátyol-vízesést és a pizstrángtavakat. Vacsora és áhítat után sok szabadidőnk volt, így pingpongoztunk, játszottunk.

Másnap meglátogattuk a református Kerektemplomot, amely egyedülálló Magyarországon, itt együtt énekeltünk. Ebéd után lovaskocsival behatoltunk az erdőbe, és egy kis patakozás után felbaktattunk a Millenniumi kilátóhoz. Itt megcsodáltuk a Szalajka-völgy fantasztikus panorámáját, és egy kis erdei túrával visszatértünk a szállásunkhoz. A nap zárásaként meglátogattuk a Lipicai ménesbirtokot. Megnéztünk egy itteni lovakról szóló filmet, de persze megcsodáltuk a lovakat, csikókat is. Majd a lovas kocsis múzeumot is láthattuk. Vacsora és áhítat után játék is belefért a tartalmas napba. Másnap reggel szomorúan pakolunk, mert nagyon jól éreztük magunkat. De várt minket Eger és az Egri csillagokból megismert egri vár! Egy idegenvezető volt az útitársunk, az érdekes várlátogatás során, majd egy kvíz megoldásával bizonyíthattuk tudásunkat. Hazaindulás előtt még megnéztük a belvárost és a bazilikát is, és egy finom ebéd után Budapest felé vettük az irányt.

Végig gyönyörű időnk volt, de mire hazaértünk, már esett az eső! Szomorúak voltunk, hogy ilyen gyorsan eltelt ez a három nap, mert nagyon jó volt együtt!

Fejérvári Bence 6.o.

ANGYALKERT – Erdei iskola -2.b

Izgatottan elindultunk,
Vonatokon zakatoltunk.
S megérkeztünk Angyalkertbe,
S megkaptuk a házirendet.

Jó volt reggeli, ebéd s vacsora,
Mintha étteremben lettünk volna.
Andi néni sürgött-forgott.
Már az illata is jó volt.

Elbúcsúztunk Angyalkerttől,
Elbúcsúztunk Mamuthegytől.
Szomorkásan néztünk vissza....
S megérkeztünk a Nyugatiba.

*Bartha Zsófia, Németh Katica, Csató Kata,
Fogarasi Anna 2.b*

Két vonaton utaztunk,
Nagyon sokat kacagtunk.
Utaztunk egy buszon is,
Volt ott egy kis bolt is.

Kirándultunk ide-oda,
Volt egy paraszt-olimpia.
Kenyérlángost is sütöttünk,
Most már tele a bendőnk.

Tábortüzet is raktunk,
Utána cukor-esőt kaptunk.
Bulizhattunk késő estig,
Pihizhattunk reggel 7-ig.

*Pataki Sára, Révai Anna, Hegyesi Borbála,
Horváth Eszter 2.b*

Angyalkert egy csuda jó hely,
Ahol mindig nevetni kell.
Sok szépség van körbe-körbe,
Kirándultunk hegyre-völgybe.

Volt ott patak, forrás,
Ittunk is belőle, pajtás!
Láttam én ott sok szép fát is,
Ahol számháborúztunk is.

Tábortűznél énekelve
Táncoltunk a sötétségben.

Fejes Anna, Kőszeghy Virág 2.b

KIRÁNDULÁS NAGYBÖRZSÖNYBEN

Szerdán elmentünk a vízimalomba, sokat megtudtunk róla. Utána kisvasúttal indultunk az erdőbe. Ott játszottunk sokat. Aztán patakokon kellett átkelnünk, és átfagyott a lábunk. Egy nagyon kedves néni aggódott értünk, hogy eltévedtünk.

Csütörtökön mentünk a tájházba, majd a Szent István templomnál jártunk.

Pénteken megnéztük a csipkefaragást. Nagyon finom ételeket kaptunk Timi nénitől.

Sajnos leszakítottunk egy hintát, mert sokan ültünk rajta, de szerencsére senkinek nem lett baja.

Nagyon izgalmas volt ez a három nap, jól éreztük magunkat!

Hetesi Luca, Ölvedi Villó, Németh Fanni, Pápai Lali 2.a

POROSZLÓN JÁRTUNK

5. osztály kirándulása

A hosszú út után első állomásunka Tisza-tavi Ökocentrum volt, ahol megismerkedtünk a Tisza élővilágával. Itt töltöttünk közel három órát.

Ez alatt lehetett vásárolni és nézelődni, majd egy néni vezetett minket körbe.

Végül megnéztünk egy rövid kisfilmet a Tiszáról. Mikor végeztünk, elindultunk a szállásra, és elrendezkedtünk.

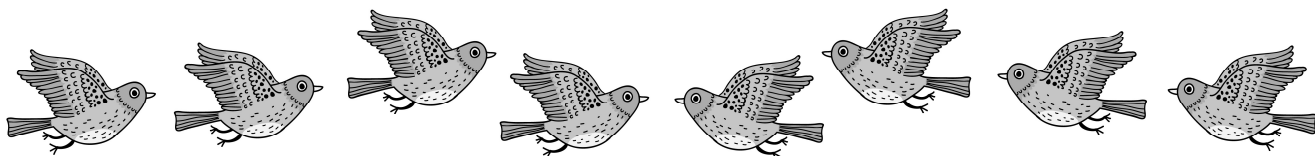
Ebédelés után átöltöztünk, és elindultunk kenuzni. Örültünk, hogy senki nem borult bele a vízbe! A kenuzás után megvacsoráztunk, finom pizzát ettünk, majd visszamentünk a szállásra.

Este megint útra keltünk, elmentünk a Tiszához esti fürdőzésre.

Másnap reggel Hortobágyra mentünk. Megtekintettük a Kilenclyükú hidat, majd ellátogattunk egy tiszafüredi iskolába. Fociztunk és kosaraztunk az ottani diákokkal, mindkettőben legyőztük őket. Egy bácsi beszélt a tiszafüredi templomról, aki szeretett volna, felmehetett a templomtoronyba.

Élményekben gazdag kirándulás volt.

A „**HATÁRTALANUL**” program keretében idén ismét ellátogathattunk **ERDÉLYBE**. Gyönyörű környezetben, vidám hangulatban, jó társaságban tölthettünk el egy hetet. Jártunk a Királyhágón, Kolozsváron, Tordán, a sóbányában és a tordai hasadéknál, Magyarigenben, Nagyenyeden, Gyulafehérváron, Csucsán, Ady Endre egykori birtokán, Körös-főn és Nagyváradon. A szálláshelyünk egy kedves kis faluban, Torockón volt. Nagyon nagy élmény volt mindannyiunknak ez a hét!

7.osztályosok

MÁTRAI KIRÁNDULÁS

Reggel a megszokott időben találkoztunk az osztállyal az iskola udvarán. Egyszer felbukkant a Gyula bácsi busz. Felszálltunk rá, és már indultunk is. Amikor odaértünk, bementünk a Mátra Múzeumba. Sok érdekes dolgot láttunk. Nekem különösen a világító kristályok tetszettek. Mikor kiértünk, átmentünk a múzeum felújított részébe. Képzeljétek! Voltak élő méhek. Nyugi! Csak egy kis dobozban. Elmentünk a református üdülőbe, az volt a lakásunk. Onnan a bobhoz mentünk. Nagyon jó volt! Három kört is mentünk. Az elsőt és másodikat Fruzsival mentem, a harmadikat Beával.

Másnap a reggeli torna után áhítatot tartottunk. Bőséges reggelit kaptunk, és már indultunk is Kékestetőre. Nehéz volt a felfele út, de a lányok közül Mira és én lettünk az elsők. A hegytetőn megebédeltünk, és máris szaladtunk a bódékhöz vásárolni.

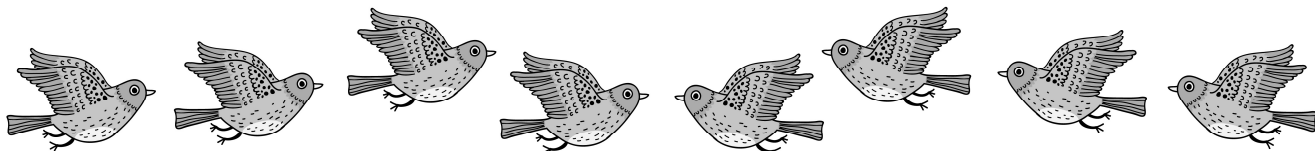
Kékesen van egy lift. Tudjátok hova visz? Egy kilátónak a tetejére.

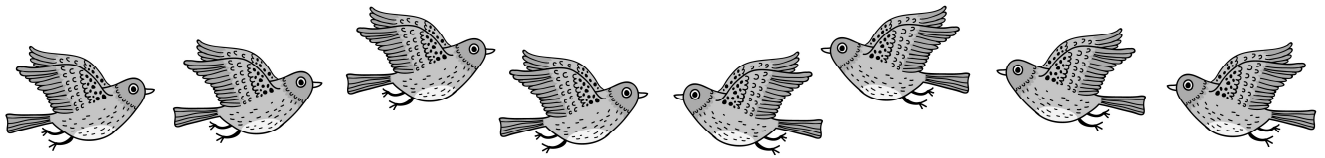
Nagyon szép kilátás nyílt a környező hegyekre, persze azért, mert szép idő volt. Lefelé menet szinte gurultunk Papucs után, aki a vezetőnk, Judit néni kutyája. Az üdülő kertjében délután építettünk egy bunkert. Sötétedéskor eltúráztunk az Ófarkasi forráshoz.

Amikor visszatértünk, a kertben meglepetés várt: minicukorkák heverték szerteszét a fűben.

Az utolsó napon meglátogattunk két forrást is. megnéztük a Sástót és újra megmászunk egy kilátót. Búcsúzkodni nehéz volt a kedves mátraiaktól, de már indultunk haza Budapestre. Rendkívül jó volt ez a három nap.

Kereszty Dóra 4.a

Reggel felszálltunk a Railjetre, ami Magyarországon igen korszerű vonat. Győrben szálltunk le, ahol megnéztük Szent László hermáját és a Széchenyi Múzeum Patikát. Vonattal továbbutaztunk Mosonmagyaróvárra, majd onnan busszal Dunaszigetre. A szállásunknak igen nagy udvara volt. Kedd reggel megírtuk a naplónkat. Utána elmentünk a Duna egyik holtágához, ahol rengeteget játszottunk. Délután egy másik holtág mellett homokvárakat építettünk és fára másztunk. Szerdán Mosonmagyaróvárra látogattunk. Ott csapatokban, önállóan fedeztük fel a belvárost. Az osztály ellátogatott a Futura Parkba. Izgalmas élményben volt részünk. Csütörtökön kenuzni indultunk. Több mint 12 km-t eveztünk. Izgalmas volt és ez volt a legjobb nap. Budapestre ismét Railjettel utaztunk haza.

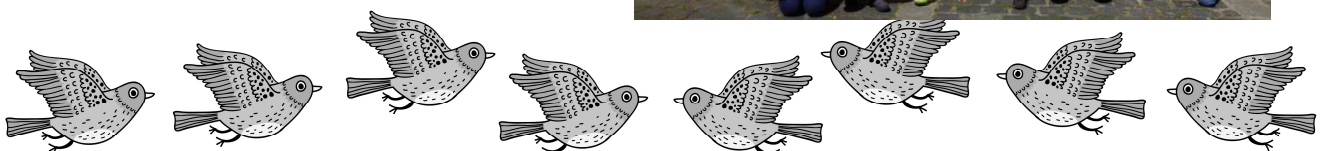
BáVeDaZa csapat

A Keleti-pu-ról Győrbe utaztunk, ahol megnéztük a Városházát és a Fő teret. A Székesegyházban megnéztük Szent László király hermáját. A Duna és a Rába partján játszottunk. Egy szökőkutat is láttunk, amely Jedlik Ányos találmányát, a szódásüveget ábrázolta. Másnap a Duna holtágához mentünk játszani. Este békákat mentettünk. Szerdán Mosonmagyaróvárra mentünk és csapatokban fedeztük fel a várost. A várban az egyetemen ebédeltünk. A Futurabéli előadások nagyon érdekesek voltak. Csütörtökön kenuzni mentünk és minden csapatnak nevet is adtunk. Kenuzás közben csodáltuk a természetet. Összesen 12 kilométert tettünk meg. Nagyon-nagyon élveztük. Az esti mese címe: Az élet titka volt. Pénteken pakolás után még játszottunk a kertben. Szerencsésen hazaérkeztünk és örömmel meséltük napjainkat.

Csipkebokor csapat

A Kisalföld tája egészen más volt, mint amit megszoktunk. Rengeteg különleges dolgot láttunk. Nekünk különösen tetszett a Futura élményközpont. Egyszerű, de mégis érdekes kísérleteket láttunk. Ami még különlegesebb volt, az a házakhoz közel lévő gyönyörű holtágak. Egy ilyen holtágon kenuztunk. A csapat tagjai nem először jártak a Kisalföldön, de így is érdekesek voltak a kirándulások. Örülünk, hogy mindenki jöhetett erdei iskolába.

Hangyák csapata

Railjettel utaztunk Győrbe. Megnéztük a Patika Múzeumot és az érsekséget. Egy másik vonattal Mosonmagyaróvárra mentünk. A szállásunk egy ÖCO házban volt. A szép kertjében sokat játszottunk. Néhány tíz méterre tőlünk volt egy Duna holtág. Mosonmagyaróváron, az Egyetemen ebédeltünk, ami régen a vár volt.

Kenuztunk a Dunán, s ez az osztály többségének nagyon tetszett. Ismét Railjettel utaztunk haza.

Mikor megérkeztünk, visszagondoltunk mindenre, ami történt velünk. A Futura Parkra és a kenuzásra is. A négy elem otthona mindenkiben maradandó élmény maradt: a kísérletek, a játékok. Volt, akit örömmel, volt, akit szomorúsággal töltött el, hogy visszajöttünk. Mert ezeket az élményeket soha nem éljük meg újra.

Cápa csapat

Győr felé Railjet vonattal utaztunk. Odafelé izgalmas és érdekes volt az út. Győrben megálltunk és Szent László király felbecsülhetetlen hermáját néztük meg. Egy fej alakú szoborban van a koponyacsont maradványa. A szállásunk ÖCO volt. A kert végében a Duna holtághoz vezető ösvény volt. Itt rengeteget játszottunk. Szerdán Mosonmagyaróváron egy élményparkban voltunk. Csütörtökön evezőt fogtunk s elmentünk kenuzni. Az evezés alatt gazdag növény és állatvilágot figyelhettünk meg. Láttunk mocsári teknőst is.

Nekünk nagyon tetszett az erdei iskola. Jól dolgoztunk együtt és sokat játszottunk.

Sas csapat

ERDEI ISKOLA DUNASZIGET

4. B OSZTÁLY

VERSENYEK – SZÉP EREDMÉNYEINK

HAGYOMÁNYOK HÁZA RAJZPÁLYÁZAT

Sótonyi Bálint 3b 3. helyezés
Szilveszter Albert 3.b közönségdíj

TAVASZI VIRÁGNAPOK RAJZPÁLYÁZAT

Ölvedi Csanád 3.b 3. helyezés

FÖLDPÖRGETŐK

5-6. évfolyam

1. Gepárdok csapata: Bodnár Panna, Keresztesi Anna, Pauler Panna, Székely Noémi, Horgos Abigél
2. H₂SO₄ csapat: Gurzó József, Diószegi Keve, Maloschik Emma
3. Sárkányok csapata: Németh Attila, Fejérvári Bence, Capdebo Domokos, Szabó Zsolt

7. - 8. évfolyam

1. Atomok csapat: Sebestyén Ákos, Márton Márk, Bielik Dávid
2. Imi angyalai csapat: Diószegi Villő, Sótonyi Eszter, Tóth Zsófia, Szabó Réka
3. Tóparti Nagykoponyák csapata: Sebestyén Barna, Kereszty Anna, Sziklai Áron, Dékány Márton

JULIANNA-ÉNEKVERSENY

Arany fokozat és 1. helyezés:

Lendvay Lilla Tímea 1. a
Kovács Zétény 2. b
Sonjic Natália 3. a
Maczek Fruzsina 4. a
Maloschik Emma 5. o.
Kereszty Anna 7. o.
Sótonyi Eszter 8. o.

Arany fokozat és 2. helyezés:

Fürjes Máté 1. b
Hetesi Luca 2. a
Pataki Sára 2. b
Dálnoki Dániel 3. a
Somogyi Johanna 3. a
Kereszty Dorottya 4. a
Kis-Szölgvényi Sára 4. b

BOLONDOS VERSMONDÓ VERSENY

Emléklapot kapott:

Gyórfy Huba 1.a, Tóth Kristóf 1.a, Filep Maja 1.b
Schulc Dorka 2.a, Palotai Vivien 2.a, Ölvedi Villő 2.a
Somogyi Johanna 3.a, Tóth Bálint 4.b,

Különdíjat kapott

Hegedüs Anna 3. b
Szolyák Luca 2.b és Szolyák Zalán 4.b

1. helyezés: Farkas Botond 2.a
2. helyezés: Magyar Mihály 1.a és Varga Maxim 2.b
3. helyezés: Fürjes Máté 1.b, Szabó Lilien 2.b és Csengeri Gyöngy 3.a

ANGOL HÁZIVERSENY:

3. osztályosok

Plakát kategória

1. helyezés: Simon Ágnes 3.b.
2. helyezés: Szabó Annamária 3.a.
3. helyezés: Kis Gergő 3.a.

Teszt kategória

1. helyezés: Nagy Fanni 3.b.
2. helyezés: Papp Győző Benedek 3.a.
3. helyezés: Ölvedi Csanád László 3.b.

4. osztályosok

Plakát kategória

1. helyezés: Király Dorottya 4.a
2. helyezés: Győri Emma 4.b
3. helyezés: Maczek Fruzsina 4.a

Teszt kategória

1. helyezés: Devich Noémi 4.b.
2. helyezés: Gurzó Gyöngyi 4.a.
3. helyezés: Szabó Eszter Ráchel 4.a

5. osztályosok

1. helyezés: Gurzó József
2. helyezés: Szecei Anna

6. osztályosok

1. helyezés: Varga Szonja
2. helyezés: Bodnár Panna
3. helyezés: Horgos Abigél

7. osztályosok

1. helyezés: Eörsi Hanka
2. helyezés: Ferge Elizabet
3. helyezés: Kovács Botond

8. osztályosok

1. helyezés: Szántó Zsombor
2. helyezés: Szabó Réka
3. helyezés: Szász Cintia

TOLLFORGATÓ VERSENY

részt vettek:

Filep Maja 1.b, Kovács Zétény, Szabó Lilien, Szolyák Luca, Bécsi Virág,
Bartha Zsófia, Németh Katica, Kis-Fodor József 2.b
Dani Viktória, Lupp Adrienn, Magyar Lilla, Somogyi Johanna, Balogh Júlia,
Csengeri Gyöngy 3.a, Tiszai Csenge, Simon Ágnes 3.b
Mágel Eszter, Gurzó Gyöngyi, Bóni Mira, Maczek Fruzsina, Szabó Eszter Ráchel,
Pataki Sebestyén 4.a, Devich Noémi, Herkely Tamás, Csorba Véda, Fodor Veronika 4.b
Dózsa Diána, Heuschmidt Liliána, Emmer Luca 7. o., Sótonyi Eszter 8. o.

KERÜLETI VERSENYEK

BIOLÓGIA:

Halász Annamari 7.o. 5. helyezés
Sebestyén Barna 7.o. 6. helyezés

KÉMIA:

Sziklai Áron 7.o. 3. helyezés
Löffler István 7.o. 4. helyezés
Neff Marshall 7.o. 4. helyezés

KERÜLETI ANGOL VERSENY:

2. helyezés: Szántó Zsombor 8.o.

részt vettek: Gurzó József, Szecsei Anna, Maloshik Emma 5.o.
Varga Szonja, Bodnár Panna, Székely Noémi 6.o.
Eörsi Hanka, Ferge Elizabet 7.o.

MEGYEI SZÉPÍRÓ VERSENY

Kőszeghy Virág 2. b, Bóni Mira 4. a

KÖRNYEZETVÉDELMI VERSENY

1. helyezés: Fürjes Máté 1. b

TÉLI MADARAINK VERSENY

1. helyezés 4. b csapata: Devich Noémi, Kis-Szölgyémi Sára, Herkely Tamás, Fodor Veronika
Döntősök: Győri Emma, Szatmári Réka, Fuchs Hanna, Váradi Hajnalka, Kunszt Márton

ORSZÁGOS BÉRES FERENC ÉNEKLŐ VERSENY

részt vettek: Lendvay Lilla Tímea 1. a, Kovács Zétény 2. b, Sonjic Natália 3. a, Maczek Fruzsina 4. a,
Maloschik Emma 5. o, Kereszty Anna 7. o, Sótonyi Eszter 8. o.

WASS ALBERT ORSZÁGOS VERS-ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

részt vett: Szolyák Luca 2. b, Palotai Vivien 2. a, Hegedüs Anna 3. b Király Dorka 4. a

ORSZÁGOS EGYHÁZTÖRTÉNETI VERSENY

2. helyezés: Sótonyi Eszter 8.o.
2. helyezés: Kalló Sámuel 7.o.
5. helyezés: Márton Márk 7.o.

DEBRECENI TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

Részt vett: FÖLDPÖRGETŐK nagy csapata:

5. o: Maloschik Emma, Diószegi Keve, Gurzó József, Arday Péter
6. o: Fejérvári Bence, Németh Attila, Csajkó Péter, Pauler Panna,
Székely Noémi, Varga Szonja, Horgos Abigél, Bodnár Panna, Szabó Zsolt,
Capdebo Domonkos, Lakatos Márk, Nagy Dávid
7.o: Sebestyén Barna, Sebestyén Ákos, Márton Márk, Sziklai Áron, Kereszty Anna, Dékány Márton,
Feil Dávid, Barabás Ádám, Löffler István
8.o: Sótonyi Eszter, Diószegi Villó, Szabó Réka, Tóth Zsófia, Gyöngyösi András,
Gyöngyösi Zsófia

BÚCSÚZUNK

„Lehet, hogy gyöngé még a hangunk,
Lehet, hogy léptünk még bizonytalan.
De indulunk: a szépet, a jót akarjuk,
S érezzük, hogy hitünknek szárnya van.”

(Juhász Gyula: Prologus)

Nagyon szerettem a Juliannába járni, és bár alig várom a gimnáziumot, mégis nehéz itthagyni mindent és mindenkit. Itt ismertem meg a barátaimat, akik szint visznek a mindennapjaimba. Itt ismertem meg olyan tanárokat, akikre évek múlva is szeretettel fogok visszagondolni. Itt tanultam meg olyan dolgokat is, amiket máshol nem tudtam volna. Rengeteg emlékekkel gazdagodtam ezalatt a hét év alatt, amiért mindig hálás leszek.

Szabó Réka

Szerintem ez az év nagyon jól megmutatta, hogy mennyire összetartó ez az osztály. Együtt voltunk jóban-rosszban, egészségben, betegségben. Megvigasztaltuk egymást a rosszabb napokon, és együtt neveltünk a jobb napokon. Ez ennek az osztálynak az igazi ereje.

Gyöngyösi András

Ez a hely mindig a szívemben lesz. Szerintem a mi osztályunk a legrosszabb, legvidámbabb, legviccesebb osztály volt. Örülök, hogy ennek az osztálynak a tagja lettem. Örülök, hogy idejártam.

Gégyény Zsófia

Az itt töltött évek alatt sok barátot szereztem.

Szabó Péter

Jó volt ez a három év egy ilyen sokszínű, életteli osztályban. Sokat fejlődtem, tanultam.

Szántó Zsombor

Én annak örülök, hogy átkerültem 6., 7. és 8. osztályokra a Julianna iskolába. Örülök, hogy be tudtam fejezni, nem buktam meg semmilyen tantárgyból. És még annak örülök, hogy viszonylag jó volt, és megyek át a másik iskolába.

Fazakas Franciska

Szerettem idejárni, mert jó volt az osztályközösség és a hangulat.

Tóth Ádám

Nagyon családias légkörű az iskola. A pedagógusok gyerekszeretők, kreatívak. Az oktatás szeretettel működik.

Losonczy Emese

Jó volt az osztálytársakkal.

Urbán Ákos

Örülök, hogy vége van az évnek. Jó volt ebbe az iskolába járni, mert rengeteg barátom lett, és sok jó embert megismertem.

Kiss Dávid

Az itt töltött négy év eseménydús volt. Sok jó élménnyel gyarapodtam.

Bodnár Laura

Búcsúzok most boldogan, a sulinak vége van. Elkészönök s távozok, és talán visszanezék a távolból.

Köllő Hunor

Kinek nyolc, kinek négy, kinek egy – de köszönjük az éveket! A Julianna megadta azt, hogy Istennel teljen el a napunk és a jövőben az életünk. Barátságok szövődtek, akár életre szólóak, melynek emlékei szívünkben élnek tovább. Az évek múltak, és itt vagyunk a gimnázium kapujában. Búcsút veszünk barátainktól, szeretett iskolánktól, tanárainktól. Köszönjük az éveket, hogy itt lehettünk. A nehézségek ellenére is élveztük.

Mácsik Mercédesz

Sok barátot és jó közösséget kaptam ettől az iskolától.

Sarkadi Nikolasz

Hogy mit köszönhetek a Juliannának? Életre szóló barátságokat. Hitet Istenben. Nagyon jó tanár-diák kapcsolatot. Ezer emléket, amit majd az unokáimnak is mesélni fogok. Nyolc éve járok ebbe a suliba, de azok, akik csak egy-két évet töltöttek itt, azok is jó véleményen vannak. Vajon miért? Mert van ebben a suliban valami plusz! Nagyon sok nehézségen ment át ez az osztály, de még ilyenkor is segítő tanárookra leltünk.

Herkely Eszter

Örülök, hogy ezalatt a jó nyolc év alatt sok barátot szerezhettem.

Csengei Ádám

A Julianna szép és rossz élményeket is tartogatott, de több jót. A diákok bármikor beszélhettek a tanárokkal és egymással. Sokat tanultam diákoktól és tanároktól egyaránt. A Julianna iskola egy kisebb vagy nagyobb korszakként megmarad minden diákban.

Gyöngyösi Zsófia

Bár csak két évem volt itt, mégis sok mindent kaptam ebben az iskolában. Talán a legtöbbet az osztályomtól. Nagyon-nagyon szerettem az osztályomat, főként pár embert. Ezek olyan emberek, akik fontosak az életemben, és sokat köszönhetek nekik. Pár tanár volt, akit igazán szerettem, de őket nagyon. Sokat köszönhetek nekik, hogy befogadtak, nem engedtek elcsúszni; hogy figyelték rám, elfogadtak olyannak, amilyen vagyok.

Diószegi Villó

Az éveim nagy részében nagyon szerettem idejárni. Köszönöm azoknak a tanároknak, akik mindennap boldogítottak ezalatt a nyolc év alatt. Nagyon örülök, hogy olyan barátokra tehettem szert, akik talán soha nem felejtenek el, és most nemcsak a saját osztályomról beszélek, hanem más osztályról is. Jövőre kollégista leszek Sárospatakon, de remélem, találkozhatok még szeretett tanáraimmal és barátaimmal. Köszönöm ezt a nyolc évet!

Tóth Zsófia

A Julianna sulis!

Milyen sok dolgot tudnék róla mondani, mégis a nyolc év alatt a legmeghatározóbb az osztály volt. A barátságok, az élmények. Köszönöm a barátaimnak, hogy mindig mellém álltak. Zűrös volt ez a nyolc év – főleg a nyolcadik, de köszönöm azoknak a tanároknak, akik meg akartak ismerni minket, és akiknek számított a véleményünk. Ha visszatekintek a mögöttem álló hét évre, ami ugyan tele volt nehézségekkel - de boldogan telt. Köszönöm ezeket az éveket az iskolának, az igazgatóknak, a tanároknak és az osztálynak!

Sótonyi Eszter

A 2014/15. TANÉV JULIANNÁS DIÁKJAI

ALSÓ TAGOZAT

1. Nagy Fanni	3. b
2. Kis-Szölgyémi Sára	4. b
3. Lupp Adrienn	3. a
4. Tiszai Csenge	3. b
5. Papp Győző Benedek	3. a
6. Győri Emma	4. b
7. Somogyi Johanna	3. a
8. Balogh Júlia	3. a
8. Fábián Roland	3. b
9. Hatfaludi Dániel	3. b
10. Devich Noémi	4. b

FELSŐ TAGOZAT

1. Sótonyi Eszter	8. o.
2. Bodnár Panna	6. o.
3. Diószegi Keve	5. o.
4. Maloschik Emma	5. o.
5. Kereszty Anna	7. o.
6. Székely Noémi	6. o.
7. Sziklai Áron	7. o.
8. Izsák Eliza	5. o.
9. Sebestyén Ákos	7. o.
10. Sebestyén Barna	7. o.

JULISKOLA

a Budapest-Fasori Református Kollégium
Julianna Általános Iskolájának az újságja
17. évfolyam 2. szám – 2015. június
Fédélterv: Zelei Dia

Szerkesztette: Dévai-Józsáné Furuglyás Márta, Laczi Petra

